

پینگه ی فہرموودہ

و

حوجیہ تی سوننہ ت

لای عہ للامہ ناصر سوبحانی

د. عمر عبد العزیز

۲۰۱۷

ناوی کتیب: پښگه‌ی فهرمووده و حوجیه‌تی سوننه‌ت
لای عه‌للامه ناصر سوبحانی

نوسینی: د. عمر عبد العزیز

نه‌خشه‌سازیی : ناوه‌ندی سارا

قه‌باره : (۲۱*۱۴)، ۱۰۷ لاپه‌ره

نۆبه و سالی چاپ: چاپی یه‌که‌م / ۲۰۱۷

شوینی چاپ : ناوه‌ندی سارا _ سلیمانی

تیراژ: ۵۰۰ دانه

نرخ : ۳۰۰۰ دینار

له به‌پړتوه به‌رایه‌تی گشتی کتیبخانه گشتیه‌کان ژماره‌ی

سپاردن (۱۳۵۲) ی سالی ۲۰۱۷ ی پندراوه

ناومندی سارا

بۇ چاپ و بلاوکرده‌وه

سلیمانی _ بازار ی ناویریک

0751 538 3505

ناوه‌ندی سارا

برگه و تهوهره کانی ئەم بابەتە:

پێشەکی و پوونکردنە یەکی پێویست

برگە ی یەكەم: شایەتیدانی شەخسی نووسەر لەسەر تیروانی

مامۆستا ناصر لەسەر فرمودە

برگە ی دووهم: پوونکردنە وەکانی لەسەر پێگە ی فرمودە:

۱- کتێب و سوننەت دوو سەرچاوە ی سەرەکی (فیقه)ن

۲- پەڕە و یکردنی سوننەت واجیبە

۳- جیاوازی قورئان و فرمودە و فرمودە ی قودسی

۴ - تەفسیری ئایەتی (أطیعوا الله وأطیعوا الرسول وأولي الأمر منكم)

۵- رای مامۆستا ناصر لە جۆری (ئاحاد) لە فرمودە

۶- پۆلێن و دابەشکردنی فرمودە

۷- سەرچاوە کانی هیدایەتی خۆی

۸- حیکمەت و سوننەت یەك شتن

۹- قورئان و سوننەت و بێرە کانی ئەنجومەنی شورا، سییانی

سەرچاوە کانی فیهی ئیسلامین

• برگە ی سییەم: پاو سەرنجە تاییبەتە کانی لەسەر زانستە کانی

فرمودە (علوم الحديث).

برگە ی چوارەم: بێرە کانی نامیلکە ی (منکرة في علوم الحديث)

برگە ی پێنجەم: ناوەرۆکی و نەکانی خۆناسی

پیشہ کی

ماوہیہ کہ لیروہ لوئی، له تۆرہ کۆمہ لایہ تییه کان، یان له هەندیک کۆری تایبەت و داخراو نیمچە کراوہ دا، کەسانیک کە پچر پچر گوئیان له هەندیک وتاری مامۆستا ناصر سوبحانی گرتووه، یان ناو بەناو چاویان بە هەندیک له نووسینەکانیدا خشانووہ، بە هەلە، له میتۆدو بیرکردنەوہی مامۆستا سوبحانی دەربارە (پێگە فەرمودە) و (حوجبیەتی سوننەت) تێگەیشتون، تا ئەو ئاستە کە هەندیک کەس نابەرپرسانە ئەو دەروژینن کە گواہ مامۆستا ناصر بپوای بە حوجبیەتی سوننەت نەبووہ.

دیارە جگە له هۆکاری بێئاگایی و نەخویندنەوہ، یان گوینەگرتن له وتارو وانەکانی مامۆستا ناصر، هۆکاریکی تر ئەوہیہ کە بەرێزبان بایەخی تایبەتی دلۆ بە قورئانی پیرۆز وەك (وہی) خوای گەورە و سەرچاوەی بنەپەتیی ھیدایەت و تەشریع، سوننەتی پیغمبەر خوایشی (برودی خوای لەسەر

بیت)، به پوونکه ره وه و جیبه جیکردنی کرده بی ته عالی می
هیدایه تی قورئانی داناه.

بۆیه وهك بهرپر سارییه تیکی زانستی و شهرعی و میژوویی
ئه م قوناغه، ئه م دهنگوو تی وتیه وای لی کردم که دهست و
برد بیمه دهنگو ئه م دهسپیکو بهرکوله کورته بخمه
بهردهستی خوینه ران، تا ئه گهر خوا ته مه نو مۆله تی دا، به
تیرو ته سه ل تر بگه مه وه خزمه تی دۆستانی زانست و حه قیقه ت.

بهنده به حوکمی ئه وه ی بۆ ماوه ی نۆ سال له نزیکه وه ئه و
زانا بلیمه ته م ناسیوه و له بهر ئه وه ی بۆ ئاماده کردنی تیزی
دکتورا - که ۸۰۰ لاپه ریه و له سه ر ژیان و بهر مه کانی
مامۆستایه - سه دان لاپه ریه ی بهر مه کانی و ده یان سه عاتی
وانه و باب ته کانی م له بهر چاوه و په نگه زیاده پۆیی نه بیت ئه گهر
بلیم: ئاگام له هه موو بهر مه بیستراوو نوسر لوه کانی هیه، بۆیه
سه ره تا دلوا له خوینه رانی بهر یز ده که م که به متمانه وه ئه م
بابه ته وه ربگرن و ئه و که سانه ش که جاروبار ناوی مامۆستا ناصر

تیکه‌ل به جه ده‌لیه‌تی باب‌تی (ئیکتیفا به قورئان) و (په‌دکردنه‌وه‌ی

حوجیه‌تی سوننه‌ت) ده‌کن، ئەم باب‌ته به سه‌رچاوه بزائن.

پشت به‌خوا له پوونکردنه‌وه‌یه‌ک و چوار برگی ئەم باب‌ته‌دا،

چه‌ندین به‌لگه‌ی پوون ده‌هینمه‌وه، بۆ ئەوه که مامۆستا ناصر

له دوورو نزیک له‌گه‌ل ئەو بیرۆکه‌یه نه‌بووه: دوو برگیان بۆ ئەو

که‌سانه‌ی ئەگه‌ری هه‌یه متمانه‌یان به دیدو هه‌ڵسه‌نگاندنی

به‌نده نه‌بیّت، دووانیشیان بۆ هه‌ر به‌رپێژێک که پێویستی به

ده‌ستنیشان کردن و هه‌تانه‌وه‌ی به‌لگه‌و نمونه له خودی

به‌ره‌مه‌کانی مامۆستا ناصر دا هه‌یه.

روونکردنه وهیه کی پیو یست

خوینه رانی به ریز!

به نده بۆ ماوه ی نۆ سال (له ۱۹۸۱ تا کاتی ده سگیرکردنی و شه هیدبوونی) له شاره کانی (پاوه و مەریوان و سنه و کرماشان) ی پۆژه لاتی کوردستان، له گه ل مامۆستا ناصر سوبحانی ژیاوم و ناگام له خویندنه وه و نووسین و کۆپی زانستیی و وانه وتنه وه کانی و رایه له ی فکری و هه لسه و که وتی شه خصیی و کومه لایه تی و جۆری میتۆدی زانستیی و بیرکردنه وه کانی هیه. ده یان سه عات گفت وگو له نێوانماندا هه بووه، پێکه وه تاوتویتی ده یان بابه تی خیلافیمان کردووه، به پوونیی و بێ په رده باسی بیرۆکه ی بیدعه ی (نیکتیفا به قورئان) مان کردووه. بۆیه له م نامیلکه یه داو له چه ند خالێکدا به بوختیی بۆچوونه کانی له و باره یه وه، پشت به خوا ده خه مه پوو. نه و خالانه ش که هانده رمن زۆر جار به رگری له بیرو بۆچوونی نه و زانایه بکه م، یان مۆله ت به خۆم ده ده م شرو فیه ی

بۆچۈنەكانى بگەم و بيانخەمە پوو، ئەمانەى خوارەو،ن، كه
ئەگەر لەبەر پېئويستىي نەبوايە، حەزەم لى نەبوو باسيان بگەم:

۱- بەندە وەك لە سەرەتاشەو وەتم: بە دريژايى قو سال -
۱۹۸۱ تا ۱۹۸۹- لە نزيكەو وە ئو زانا بليەتەم ناسيوەو ئاگام
لە گەشەى فكريى و ئال وگۆپى بۆچوون و قەناعەتەكانى هەيە.

۲- جگە لەو، بۆ ئامادەکردنى تيزى دكتوراكەم - كه ۸۰۰
لاپەرەيەو بە زمانى عەرەبىيەو لەسەر ژيان و بەرھەمەكانى
مامۆستا ناصرە-سەدان لاپەرەى نووسين و بەرھەمەكانى و
دەيان سەعاتى وانه و بابەتەكانيم لەبەرچاو بوو و پەنگە
زىادەپۆيى نەبيت ئەگەر بلييم: ئاگام لە هەموو بەرھە بىستراو و
نوسراوەكانى و تەنانەت هەل و مەرجى خودى و كەش و هەواى
بابەتيى وانه و تەنەو و نووسينەكانيشى هەيە.

۳- لەسەريكى ترەو و -سوپاس بۆ خوا- شارەزاي شيوە
زمانەكەى ئوو شيوەى (هەورامى) و هەريوو زمانى (عەرەبى) و
(فارسى)م، كه وانه و وتارەكانى، بەو زمان و شيوە

تۆمارکردوو و زۆربەى نووسراوه كانیشى به زمانى (عه ره بى) و
(فارسی) نووسیوه .

هيوادارم ئەم سهرنج و خالانه بۆ خویننه رانى به پێز هانده ر بن
که به خه یالى ئاسووده و متمانه وه ئەم چەند لاپه ره یه
بخویننه وه .

بەرگهی په کهم

شایه تیدانی شه خصی نووسهر لهسهر تېروانینی

ماموستا ناصر لهسهر فهرموده

له م برکیده دا به کورتی جهخت لهسهر چند خالکی تاییه ت
ده که موره:

۱- هرگز له هیچ قوناغیکی ژیا نی زانستیدا، ماموستا ناصر
سوبحانی (بیژکهی په دکرده وهی) (حوجیه تی فهرموده و
نیکیفا به قورنان) ی له لا په سهند نه بووه، به لکو به چندین
تایه تی قورنای پیروز ده یسه لماند که (سوننه تی صهیح) یش
حوجیه و بۆ هندیك بوری نه حکام کارپیکرینی واجیه.
راسته له سرنیکه وه هه مان بۆچوونی پیشه و (نه بو هه نیفه و)
هندیك له زانایانی موحه قیقی هه بووه، که بۆ بوری
(عه قیده) و (عبادات) که متر په نای بۆ ریویاتی (ناحاد) ده برد،
له سرنیکی تریشه وه مهرجی تاییه تی خوی هه بووه بۆ
بروستی و نادروستی ریویات، به لام نه ودهش به په های

نەبوو، وەك لە برێگی چوارەمدا بە ژمارەو نمونەو بەلگەى
پوون دەیسەلمێنین.

٢- بە پێچەوانەو، سالى ١٩٨١ دەنگێك پەیدا بوو، كە
گوايه هەندى كەس لە گەنجانی ئىسلامى پاش شۆرشى ئێران،
بیرۆكەى (ئىكتىفا بە قورئان)یان بۆ دروست بوو، دەنگۆكە
ئەوەشى لەگەڵ بوو، كە لە خۆپلەو بە بى بەلگە بە ناوى كاك
ئەحمەدى موفتیزادەو- بەپەحمەت بێت- ئەو باسە
دەورۆژێن، گوايه پشتیان بەو دەبەست كە كاك ئەحمەد لە
وتارەكانیدا كەمتر بەلگە بە فەرمودە دەهێنێتەو، هەرچەند
نۆزەى وتارەكانى كاك ئەحمەد، پاش قورئانى پیرۆز،
هەلقولای پۆج و جەوهرى فەرمودە پوون. لەبەر ئەو چەند
برایەك پێشنیاریان كرد كە كاك ناصر لەو بارەیهو تێبینیهك
بدات بە كاك ئەحمەد، تا خەلكى نەشارەزا ئىستىغلالى ناوى
بەپێزى نەكەن. بۆیه كاك ناصر هاوپی لەگەڵ كاك مەنصورى
برای، سەردانى كاك ئەحمەدى كردو بە ئەدەبێكەو پێى وت:
كاك ئەحمەد، پێم باشە جەنابت تەحقیق و مۆتالەعەى زیاتر

له سەر سوڤاسی گەرمی کاک ناصری کردبوو له سەر سه‌رنجه‌که‌ی و وتبووی: "بان چاو، کاکه ناصر، إن شاء الله".

۳- لیڤه‌دا پیویسته نه‌وه‌ش بلێم که مامۆستا ناصر که‌سایه‌تییه‌کی زانستی کلاسیکی نه‌بوو، به‌ واتاو ده‌سته‌واژه ئیسلامیه‌که (موقه‌للید) نه‌بوو، بگه‌ به‌ پێی ته‌عریف و پێناس و مه‌رجه‌کانی زانایانی (زانستی ئوصول)، که‌سیکی موحته‌هید بوو، نه‌ک به‌ ته‌نها موحته‌هیدی ناو (مه‌زه‌بی شافیه‌ی)، یان مه‌زه‌به‌ موعته‌به‌ره‌کانی تر، به‌لکو موحته‌هیدی ده‌ره‌وه‌ی مه‌زه‌به‌کان بوو. واته‌ له‌سەر بۆچوونه‌ فیه‌یه‌کانی هه‌موو مه‌زه‌به‌کان، ئیزافه‌ و قسه‌ و بۆچوونی نوێی هه‌بوو. هه‌روه‌ها له‌سەر بانه‌ماو پێسا گشتیه‌کانی زانسته‌ بانه‌ره‌تییه‌کانی (أصول الفقه و علوم القرآن و علوم الحديث)، پێشنیارو سه‌رنجی نوێی هه‌بوو. له‌مانه‌ش گرنگ و سه‌یرتر نه‌وه‌یه، هه‌رکه‌س گوێی له‌ وانه‌کانی شه‌رح و رافه‌ی کتێبی (شنور الذهب) گرتبێت - که‌ (۹۷) وانه‌یه‌ و له‌ چوار هه‌زار

لاپېرې (A۴) دا نووسراوه ته وچېند بهرگ کتیب د درده چیت -
 تیبینی دهکات که له چەندین شویندا پرخنه له (ابن هشام)
 دهگریټ، بگره هله ی پاست دهکاته وه، له کاتیکدا (ابن
 هشام) به ماموستای زمانی عره بی و پیشه نگی هزاران زانای
 زمانزانی عره ب داده نریټ.^۱

بویه له بهر هه مان هوو له هه مان سونگه وه، له سهر زانستی
 (فهرموده ناسیی) ش قسه ی هه بووه، وهك له سهر زانسته
 شهرعی یه کانی تریش قسه و سهرنج و تیبینی خوی هه بووه.

۴- دوا خالی ئەم برگه یه نه وه یه که بلیم: به پیتی نه و خالی
 سهره وه، ماموستا ناصر سوبحانی زانایه کی ریفورمخوازو

^۱ ناوی: عبد الله، جمال الدین، کوپی یوسف، کوپی نهحمه، کوپی عبد
 الله، کوپی (هشام) ی نه نصاری میصریه، سا0نی: (۷۰۱-۷۶۱ ک/
 ۱۳۰۹-۱۳۶۰ ز)، ژیاوه. نووسه ری دهیان سرچاوه ی زمانه وانینی
 عره بییه، له واته (شنور الذهب)، که بۆ خوی مه تنه کی داناوه و
 شهرحیشی له سهر نووسیوه. ماموستا ناصر نه و کتیبی رۆر به لاوه
 په سەند بوو، چونکه به لگه و نمونه ی به قورنان هیناوه ته وه، له بهر
 نه ویشه که له شاکاریکی ناوازه دا له (۹۷) سه عاتدا راهی کردووه و
 له چەند جییه کیشدا پرخنه و سهرنجی له سهری هیه.

یەكێك له پێشهنگانی پوهتی (ئىصلاحى فکرى ئىسلامى) بوو،
 سه‌ره‌پای پێزی زۆری له کلتورو (تراث)ى ئىسلامى، به‌لام دژی
 چه‌قبه‌ستوویى و ده‌مارگیرى مه‌زه‌بى بوو. له‌گه‌ڵ
 پێداچوونه‌وه‌ى بنه‌ما فیه‌یه‌کان و داڕشتنه‌وه‌ى هه‌ندیک له پێسا
 شه‌رییه‌کان بوو. له‌گه‌ڵ ئه‌وه‌ى دانان مه‌رجى بۆ ئیجتهاو
 موخته‌هید قبول بوو، به‌لام به‌هیچ شتیه‌یه‌ك له‌گه‌ڵ داخستنى
 ده‌رگای ئیجتیهاد نه‌بوو. له‌گه‌ڵ ئه‌وه‌ى به‌پێژه‌وه ده‌یروانییه
 زانایانى پێشین و هه‌ول و زه‌حمه‌تیانى ده‌رخاند، به‌لام سه‌رنج و
 په‌خنه‌و زیانو که‌مکردنیشى له‌سه‌ر زۆر شتیان هه‌بوو.

من پێم وایه ناسینی ئه‌و پیاوه گوێلی‌گرتنى وانه‌کانى
 ده‌وێت، له‌به‌ر گرتنى زمان و شتیه‌زارو خراپى جۆرى تومارى
 ده‌نگه‌کانیش، گوێلی‌گرتنیشى حه‌وسه‌له‌ و تاقه‌تى ده‌وێت، بۆیه
 زۆر جار پارچه‌ گرتنه‌ ده‌نگیه‌کانى که له (یوتیوب و)
 (فیس‌بوک) داده‌به‌زێنرێن، یان هه‌لبژاردیه‌ قسه‌کانى، که له
 لایه‌ن هه‌ندیک که‌سانى دلسۆزه‌وه بگاو ده‌کێژنه‌وه، حه‌قى

ته‌واوی ناده‌ن و مه‌به‌سته‌کانی وه‌کو خۆی ناگه‌یه‌نن، بۆیه
 نابیت زانایان و زانسته‌خوازن و تازه‌ناشنایان له‌ویوه‌ بیناسن.
 که نه‌مه ده‌لێین ئه‌بێ ناگامان له‌وه‌ش بیت که مامۆستا
 ناصر نزیکه‌ی (۷۰۰) کاتژمێر وانه‌و بابته‌ی تۆمارکراوی ده‌نگیی
 هه‌ن، که زۆر که‌میان سوودیان لێ وه‌رگیراوه، هه‌زاران
 لاپه‌ره‌ی نووسراویشی هه‌ن، که زۆر که‌میان چاپکرلن، که
 نه‌گه‌ر به‌ پێژه‌یی وه‌ری بگیرین، ده‌توانم بڵێم: حه‌قتا له‌ سه‌دی
 بیرو به‌ر مه‌مه‌کانی، نه‌خراوه‌ته‌ به‌رده‌ستی خوێنه‌ران. که نه‌م
 خاله‌ بۆ خۆی به‌لگه‌یه‌کی تره‌ که نابیت به‌ په‌له‌کردن و بێ
 به‌هواداچوونی وردو وردبوونه‌وه، به‌ ناوی ئه‌و زانایه‌وه‌ قسه‌
 بکریته‌.

برگه‌ی دووهم

روونکردنه‌وه‌کانی مامۆستا ناصر

له‌سه‌ر پێگه‌ی فه‌رمووده

مامۆستا ناصر له‌ چه‌ندین به‌رهمه‌ی ده‌نگیه‌ی و نووسینه‌کانیدا،
باس له‌ سه‌رچاوه‌کانی ته‌شریعی ئیسلام ده‌کات و له‌ ته‌واوی ئه‌و
جێپانه‌دا ناماژه‌ ده‌کات به‌ قورئان (کتاب) و (سوننه‌ت) و
(بیریاره‌کانی اولوا الامر)، که‌ ئه‌و له‌ جێی ده‌سته‌واژه‌ی (ئىجماع)
ده‌سته‌واژه‌ی بیراری (اولوا الامر) یان (ئه‌نجومه‌نی شورا)،
به‌کار ده‌هێنێت، ئه‌وه‌ش له‌ به‌ر پۆشنایی ئایه‌تی (اطيعوا الله
واطيعوا الرسول واولي الامر منكم). النساء / ۵۹.

لێره‌دا چه‌ند لایه‌نتیکي پراو بۆچوونه‌کانی له‌و باره‌یه‌وه
ده‌خه‌مه‌ پوو:

- ۱- کتاب و سوننه‌ت نوو سه‌رچاوه‌ی سه‌ره‌کیی (فیقه‌)ن:
- مامۆستا ناصر له‌ چه‌ندین جێی نووسین و وانه‌کانیدا -
له‌سه‌ر هه‌مان په‌وه‌یه‌ی زاناایانی پێشینی زانستی (أصول
الفقه)- نووپاتی ده‌کاته‌وه‌ که‌ قورئان و سوننه‌تی پێغه‌مبه‌ری

خوا (درویدی خواى له سهر بیټ) دوو سهرچاوه ی سهره کیى و
 بنه پرتین بۆ دهره یټانی نه حکامى شهرعیى. بۆ نمونه له وانه
 عهره بییه کانی زانستى (أصول الفقه) دا ده لیت: " .. نه وه که
 کتاب و سوننه ت دوو بنه مان بۆ (فیقه)، پوونه و کهس گومانى
 تیدا نیه، مه گهر که سیک له بیرکردنه وه و عه قیده دا تووشى
 موصیبه ټیکى گهره بوو بیت. " ^۱

۲- په پیره وى کردنى سوننه ت واجیبه:

بۆ نمونه له وانه کانی (سیستمى سیاسى) دا ده لیت:
 "... فهرمانیک که له ناو کیتابدا نه یټ، به لام وهک سوننه ت
 له پټغه مبه رى خوا (عليه السلام) دهریکه ویت، چ کرده یى، چ
 گوفتارى، په پیره وکردنى واجیبه. چونکه جیاوازی فهرمانیک که
 وهک (کیتاب) باسى دهکات له گه ل فهرمانیک که وهک
 (سوننه ت) باسى دهکات ته نها له دهرپرینه که دا جیاوازن،
 نه گهرنا ههر دووکیان له بهر نه وه ی پاکز، ناگونجیت

^۱ په شنووسى وانه کانی زانستى (أصول الفقه) به زمانى عهره بى، ناصر
 سوبحانى، لا: ۲۴.

(پښه مېرى خوا) فرمانېك جگه له وې كې خوا ده په ویت
 خوی بیدات. ^۱ "هروها ده لیت: "نه وې كې به ته وایی
 په پړه وې لی ده كړی (الله و) (پړه سول)ن، واته: (کیتاب و)
 (سوننه ت) ن، نه لېه ته سوننه تېك كې پشتر است كرابیتته وه،
 چونكه زور حدیسش به درو ه لېه ستران، كې پسرپوران
 زحمه تېكي زوریان له باره یانه وه كیشاره، له سده وې
 دووهم و سیه و چواره مدا لیكولینه وې سهرسوپهینه ریان
 له باره یانه وه كړدوه. بۆ نمونه: (صه حیجی بوخاری) له
 سوننه تدا باوه پړیكراوترین كتیبه - به پتی قسه ی خودی
 بوخاری- له (۶۰۰۰۰۰) (شش سده هزلر) پړوایه تدا، ته نها
 (۷۲۰۰) دانه ی ه لېزاردوه، جا حساب بگه چ نیسبه تېكي
 ه لېزاردوه؟! كه واته ته نها كیتاب و سوننه تن كې به ته ولوی
 په پړه ویان لی ده كړیت. ^۲

^۱ سیستمی سیاسی ئیسلام، ناصر سوبحانی، ده زگای به رهم، ۲۰۱۲،
 ۷: ۱۸۹.

^۲ هه مان سهرچاره، ۷: ۱۹۲.

۳- جیاوازی قورئان و فهرموده و فهرموده ی قودسی:

سه بارهت به شیوه ی پیدابوونی فهرموده و جیاوازی شی
له گه ل ده قی قورئان و ده قه کانی فهرموده ی قودسی، ماموستا
ناصر سوبحانی ده لیت:

"فهرموده و هه دیسی نه به وی: یانی هه دیسیک - که
پیغه مبه ر خوی بیلیت - ماناکه ی ده خریته زیهنی خودی
پیغه مبه ر (علیه السلام)، ده برینه که ش خوی وه که به شهر هه لی
ده بژیریت.. که وابوو مه فهمه که ی هه ر له لایه نی خواوه دیت،
به لام ده برین هی خویه تی. (که واته) له پوی مه فهمه وه
هه دیس خواویه هه روه که قورئان په پره وکردنی واجیبه، به لام
له پوی ده برینه وه له بهر ئه وه ی وه که به شهریک به یانی
کردوه، ئیتر ئه و حالته ئی عجازیه ی نیه که قورئان
هه یه تی." ۱

۱ هه مان سه رچاوه، لا: ۱۹۰

٤ - ته فسیری نایه تی (أطیعوا الله وأطیعوا الرسول وأولی الأمر منکم):

به لگهی ماموستا ناصر بۆ ئه وهی که سوننهت سه رچاوه ی نووه می ئیسلامه، نایه تی (أطیعوا الله وأطیعوا الرسول وأولی الأمر منکم)ه، بۆیه له ژێر ناو نیشانانی گوێپرایه لی له پیتغه مبه ر (عَلَيْهِمُ السَّلَامُ) دا ده لیت:

"ته فسیری نایه ته که: (أطیعوا الله): گوێپرایه لی له خوا بکه ن، ئه وه ده بیته گوێپرایه لی له کیتاب، هه روه ها له حه دیسی قوبسی. (وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ): گوێپرایه لی له په سول بکه ن، که ده بیته سوننهت، جا سوننه تیش یان هه ر قسه یه و فره موویه تی: ئه وه بکه ن و ئه وه مه که ن. یان کرداره، خۆی کرده وه یه کی نه نجام داوه، یان که سیکی تر نه نجامی داوه و نه و چاوی پیتی که وتوووه و په خنه ی لی نه گرتوووه و فره موویه تی: باشه، یان له سه ر ئه وه پازیبوونی پیشانداده. ئه مانه به گشتیی سه رچاوه که یان خواجه، ئیتر بۆ به واداران ئیختیاری په یه وه ی لیکردن و په یه وه ی لینه کردن نیه. خوا له مه دا

دەفەرموئ: ﴿وَمَا كَانَ لِمُؤْمِنٍ وَلَا مُؤْمِنَةٍ إِذَا قَضَى اللَّهُ وَرَسُولُهُ أَمْرًا أَنْ يَكُونَ لَهُمُ الْخِيَرَةُ مِنْ أَمْرِهِمْ﴾ واتە: كاتێك فەرمانێك لە لایەنی خواوە پێغەمبەرەوه دەرجوو، بڕیارێك درأ، پیاوو ژنانی بڕوادار ناتوانن هەست بە (سەرپشكیی) و ئیختیار بۆ خۆیان بكەن و بڵێن: كە ئارەزوومان بوو پەپەرەویی دەكەین، ئارەزوومان نەبوو، نایكەین.^۱

۵- پێمۆستا ناصر لە جۆری (ئاحاد) لە فەرموودە:
 لە درێژەى بابەتى پێشوویدا مامۆستا ناصر دەلێت:
 "فەرموودەكانى جۆرى (ئاحاد) بۆچى ئەمىننەوه؟ ديارە ئەو جۆره فەرموودانه، هەندىكيان بۆ ئەحكامى پەرەسەندوو، يان هەندىك ئەحكامى جىگىرن، كە لە قورئاندا بەيان نەكړون. ئەلبەتە كە ئەلێين بەيان نەكړون، نە بە واتاى ئەوه كە بە هیچ جۆرىك باس نەكړون، باسى ئەحكامىكى جىگىره كە لەبەر ئەوهى پوونكرىنهوى يەكجاريان بۆ هەميشە كافىيە، لە قورئاندا بە ئاماژە، ئاماژەيان بۆ كړاوه، بەلام پێغەمبەرى خوا

^۱ هەمان سەرچاوه، لا: ۱۹۱.

(ﷺ) دهرکی کړوونو پوونی کړوونه ته وه، نيتړ دواى نه و،
 نیاز به وه نه ملوه جارېکى تر زه حمت بکې شريت بؤ
 پوونکړينه وه يان، بؤ نمونه: نوږى نيوه پؤ (۴) پکاته، حتمه ن
 له قورئاندا ئاماژه هيه بؤ نه وه، په ننگه پيغه مبهري خوا
 دهرکى کړېن، به لام ئيمه ناتوانين له قورئاندا دهرکيان
 بکه مړنو بيان دوزينه وه.^۱

مامؤستا ناصر زقرجار له وتو ويژو مونازره کانيدا
 ده يگوت: ئيمامى نه وه وهى گه وره زلناى مه زه بى شافعى له
 چهندين شوئندا به پوونى ئاماژه به وه ده کات که پړواياتى
 ئاحاد گومان ده گه يهن نه ک عيلم. نه وه به لای هيچ زلنايه کوه
 گرفت دروست ناکات، به لام که ئيمه قسه کهى (نه وهى)
 دوياره بکه ينه وه ليئمان ده کړته هه ۱۱۱۱۱.

شايانى باسه پيشهوا نه وه وهى له پيشه کي به کيدا بؤ شه رحى
 صه حيحى موسليم، ده لئيت: "نه و فرمودانهى هه ريوو
 صه حيحى بوخارىو موسليم که موته ولته رنين، به دلئيايى

^۱ ناسخو مه نسوخ، ناصر سوبحاني، ده زگای به ره هم، ۲۰۱۶، لا: ۵۵.

تهنھا گومان دهگهینن، چونکه له جۆری (ناحاد)ن، ږیوایه تی
 (ناحاد)یش وهك (لای زانایان ږیاردراوه) گومان دهگهینن.
 له مه شدا هیچ جیاوازییهك نییه له نیوان کتیبی سه حیحی
 بوخاری و سه حیحی موسلیمدا.^۱

نه مه یشه وایکړدوه که پیشه وا (غه زالی)و (نامه دی) له
 پیناس کردنیاندا بۆ ږیوایه تی (ناحاد) هړیوکیان بلین: "ما لا
 ینتهی من الأخبار إلى حد التواتر المفید للعلم... خبر الواحد لا
 یفید العلم"^۲، واته: نهو جۆره هوالآنه ن (مه بهستی نهو
 ږیوایه تانه ن) که ناگه نه ناستی ته واتوریک که عیلم بگه یه نیت...
 هوالی یهك که س زانست ناگه یه نیت. واته: نهو جۆره
 ږیوایه تانه گومان دهگهینن.

ماوه ته وه نه وه بلین: کاتیک که ده گوته یت: ږیوایه تی ناحاد
 گومان دهگه یه نیت، مانای نه وه نییه که ږیوایه ته که له پله ی

^۱ شرح النووي علی صحیح مسلم، ۲۰/۱.

^۲ المستصفی من علم الأصول، أبو حامد الغزالی، دار الأرقم، بیروت،

۴۳۳/۱. هره ما: الإحکام فی أصول الأحکام، الأمدي، دمشق، ۲۰۱۰،

. ۲۳۴/۱.

(صهحيح)دا نيه، به لكو مه به ست نه وه به كه وه كو رپوايه تي
 (موت و اتر) عيلمى به قينى ناگه يه نيت، تاكو به بى ترس بيناى
 نه حكامى گرنكى له سهر بكرت..

٦- پۆلئينو دلبه شكرىنى فهرموده:

جگه له مانه، ماموستا ناصر له وانه كانى (خواناسى)دا به
 پوونى له سهر هه مان مه نه هجى زانايانى فهرموده، پۆلئينى
 فهرموده ده كات و ده لیت: "فهرموده له پووى پلهى به هيزى و
 لاوازى (مه تنو سه نه د)بیه وه، يان (صهحيح)ه - كه نه وه
 به رزترين پله يانه - يان (حه سه ن)ه كه مه رته بهى نو وه مه، يان
 (زه عيف)ه، يان هه ندی شتیش هه ن فهرموده نین، به فهرموده
 دانرلون و پتيان ده لیت: (موضوع - هه لبه سترلو)، كه
 (هه لبه سترلو) نه صلن نرخ و نه رزشى نيه، ده بيت ته نها بۆ
 نه وه رپوايه ت بكرت كه باسى هه لبه ستنه كه ی بكرت.
 (زه عيف)يش بۆ نه وه ناغييت كه پشتى پى بيه ستریت، به لام
 (صهحيح)و (حه سه ن) ده كرت پشتيان پى بيه ستریت، به
 تاييه تي كاتيك نه وه مه رزوعه ی فهرموده كه باسى ده كات، له

قورئاندا ئەسلەكەى باس كرابىت و ئەو بېتتە پوونكردنەو بۆ
گۆشەيەك لە ئايەتەكە."۱

۷- سەرچاوەكانى ھىدايەتى خوايى:

لە باسكى زانستيدا دەريارەى (پيشەكپىەك لەسەر زانستى
فەرمودەناسىي)، كە بە زمانى كوردىي تۆمارى كردووە،
بۆچوونى خۆى دەريارەى سەرچاوەكانى ھىدايەتى خوايى
دەردەبېت، كە ئەمە پوختەكەيەتى: "ھىدايەتى بەشەر
پېويستى بە كىتابى خوا - قورئان- و سوننەتە. سوننەت
عبارەتە لە چۆنپىەتى جېبەجېكردى عەمەلىي و دەرھىنانى
كىتاب لەم لايەناتەى ژياندا:

لايەنى فەردىي: لە ژيانى فەردىي پېتقەمبەرى خوادا.

لايەنى خانەوادەيى: لە ژيانى پېتقەمبەر خۆى و خېزانەكانيدا.

لايەنى كۆمەلایەتیی: لە ژيانى خۆى و سابقينى ئەووەلین لە

كۆچبەران و یاریدەراندا..

۱- رەشتەوسى وانەكانى خواناسيى، ناصر سوبحانى، لا: ۵۱۲.

کهواته نه و شتانه که فەردین له نه حکام، خۆی نه نجامیان
 ده دات، یان لای خواوه دانی پێدا نراوه و ته ئکید کراونه ته وه،
 یان خه تايه ک پووی داوه و ئیصلاح کراوه. به کورتیی
 زینده گیی فەردیی خۆی، دواي نه و ته هزیبو ته قریره، بووه ته
 سه رمه شق. له وه یشا که ژیا نی جه معی ئیجماعییه، خۆی به ته نیاو
 سابقی نی ئه وه ولین به جه معی، سه رمه شقن، به ئام خۆی له به شتی
 مه سائیلی فەردیدا، وه ک فەردیش، سه رمه شق و ئیمامه." ^۱

۸- حیكمهت و سوننهت یه ك شتن:

جیاوێز له هه موو زانا ناسراوه کانی زانستی فەرمووده ناسیی،
 ئه وه نده ی من ئاگادار بێ بۆ یه که م جار، مامۆستا ناصر ئاماژه
 ده کات به وه ی مه به ست له چه مکی (حیكمهت) - که له
 قورئانی پیرۆزدا (۲۰) جار دووباره بووه ته وه - سوننه تی
 فەردیی و ده سه ته جه می پێغه مبه ری خوایا رانیه تی. بۆیه له
 ئۆر جێی وانه و نووسین و تاره کانیدا سوننه ت و حیكمه ت به
 یه ك شت داده نیئت. له و لایه نه وه حیكمه ت ده کاته سی

^۱ به کورتیی له شریتی دهنگیی (مقدمة فی علوم الحیث) وه رگیراوه.

به شه وه و ده لیت: "حیکمت: مه به ست پئی جیبه جی کردنی
 بنه ما گشتیه کانه، بۆ مه ر بنه مایه ک جۆرێک جیبه جی کردن
 مه یه، وشه ی (حیکمت) مانای سوننه تیش ده گه یه نیت، که
 ده کریت به سی جۆره وه:

جۆری یه که م: حیکمت یان (سوننه ت) ی فهردی: ئەم
 جۆره یان تایبه ته به شه خصی پیغه مبه ره وه. ئەم سوننه ته بۆ
 نیمه ش ماوه ته وه، که به فهردی بیکه ی، وه ک پۆرو، نوێژ..
 مه موومان به تاکیی ده یانکه ی، خوا ده فهرموی: ﴿لَقَدْ كَانَ
 لَكُمْ فِي رَسُولِ اللَّهِ أُسْوَةٌ حَسَنَةٌ لِّمَن كَانَ يَرْجُو اللَّهَ وَالْيَوْمَ الْآخِرَ
 وَذَكَرَ اللَّهَ كَثِيرًا﴾ الأحزاب / ۲۱.

جۆری بووه م: حیکمت یان سوننه تی ناو خیزان: ئەم به شه
 تایبه ت بووه به پیغه مبه ری خواو خیزانه کانییه وه، بۆیه ده بێت
 نیمه ش (له ژبانی خیزانیدا) وه کو ئەو بجوولێینه وه که به
 ده ستمان گه یشته وه.

جۆری سییه م: حیکمت یان سوننه تی جه ماعی: ئەم
 سوننه تانه پیغه مبه ری^۱ خوا له گه ل (السابقون الأولون)

ته‌تبیقیان ده‌کردن، چونکه به ته‌نیا ناکریت بۆ نمونه: زه‌کات و قتال و.. هتد.^۱

مامۆستای شه‌هید ئهم تێپروانییه‌ی ده‌رباره‌ی (سوننه‌ت) له ده‌یان جێی تر دا، به‌ دا‌پشتن و گوزارشتی جیاواز، ده‌رب‌پ‌یوه، که له ده‌ره‌نجامدا ئه‌وه دووپات ده‌کاته‌وه

که سوننه‌تی پیغه‌مبه‌ری خوا (درودی خ‌وای له‌سه‌ربیت)، پاش قورئانی پ‌ی‌رۆز، سه‌رچاوه‌ی دووه‌می هیدایه‌تی خ‌واییه بۆ مرۆفه‌کان. وه‌ک کتێبی (الأمس والتصورات) و (مقدمة في علوم الحديث) و (وانه‌کانی عه‌قیده) و (الإمامة والولاية) و (خه‌لقى ئاده‌م) و (شریته‌کانی بانگه‌واز) و.. هتد. بۆ نمونه له‌مه‌ی دوا‌ییاندا که باس له‌ گرنگی قورئان ده‌کات و جه‌خت ده‌کاته‌وه که ده‌بیت بانگ‌خ‌واز له‌ پ‌رۆسه‌ی بانگ‌خ‌وازییدا، قورئان بکاته سه‌رچاوه‌ی یه‌که‌می، به‌ دوا‌یدا ده‌لێت: "ئه‌مه ئه‌وه ناگه‌یه‌نیت که سوننه‌ت ئیه‌مال بکریت، له‌ شوێنی خ‌ویدا

^۱ پ‌ه‌شنووسی وانه‌کانی بانگه‌واز، ناصر سو‌بحانی، لا: ۴۶.

نەمیش دەوری خۆی مەبە، دەبیت ئیھتیماسی خۆی پێ
بدریت.^{۱۹}

لەمە زیاتر لە چەند شوئینیکی وانەکانیدا، قورئانی پێرۆز
دەچوئینێت بە نەخشەبەکی ئەندازیاری بنەرەتیی و پێغەمبەری
خواش بەو ئەندازیارەکی کە لە پێی (سوننەت) دەو پێرۆزەکی
جێبەجێ کربوو و دەرشتنەکی تەولو کربوو. بۆیە لە زنجیرە
وانەکانی ناصرلو بە (عەقیدە) دا دەلێت: "سوننەت یانی: پەوش و
پێو شوئینی پێغەمبەری خوا کە جیاوازی نە لە قورئان و ئەمیش
پیاوێ کردنی قورئانە. بۆ نموونە وەک نەخشەبەکی بۆ بینایەکی کە
لەسەر کاغەز دابەزێژێت، دواتر ئەندازیاریک دێت بە پێی ئەو
نەخشەبە، بیناکە دروست دەکات. دەی نەخشەبەکی پێو
شوئینە کە ئەندازیارەکی بۆ دروستکردنی بیناکە ئەیگرێتە
بەر، لەبەکی جیا نین وەک بەکن."^{۲۰}

^{۱۹} پەشوووسی وانەکانی بانگەواز، ناصر سوپحانی، لا: ۱۹.

^{۲۰} پەشوووسی زنجیرە وانەکانی (عەقیدە)، ناصر سوپحانی، لا: ۲۱.

۹- قورئان و سوننه تو بېراره کانی نه دجومه نی شورا، سی کوچکې
سهرچاوه کانی ئیسلام:

مامۆستا ناصر سوبحانی له دهیان وانه و نوسراوو و تاریدا،
جهخت له سهر نه و ناو نیشانه ی سهره وه ده کاته وه و پیی وایه
سهرچاوه بڼه پرتیه کانی ته شریع له ئیسلامدا بریتین له: (
قورئان) و (سوننه) و (بېراره کانی شورای ئوممهت). دیاره بۆ
هممویان شیکردنه وه ی خۆی ههیه و له سهر هه رکامیشیان -
سهره پای نه وه ی له گه ل زۆریه ی زانایانی پیش خۆی
هاوده نگه - به ئام له سهر زۆریک له قسه و بۆچوونه کانیشیان
سهرنج و زیادو که مکردنی خۆی ههیه و له و به ره مانهیدا
که تاییه تن به سی زانسته سهره کییه که ی (علوم القرآن) و
(أصول الفقه) و (علوم الحديث)، تۆماری کردوون.

بۆ نمونه له بابته کانی (علوم القرآن) دا: له باسی (ناسخ و
مه نسوخ) و (أسباب نزول) و زۆر جیی ته فسیری ئایه ته کانی
نه حکامدا، هه ندیک جار پای جیاوازی ههیه له زانایانی پیشین،
ههروه ها له زانستی (فیه) دا زۆر جار سهرنجی له سهر جۆری

هه‌ئینجانی ئه‌حکام له‌ قورئان و سوننه‌دا هه‌یه‌ له‌ لایه‌ن زانایانه‌وه‌.

یان له‌ زانستی (أصول الفقه) دا: له‌ سه‌ر بابه‌ ته‌ کانی ده‌قه‌ کانی قورئان و سوننه‌ ته‌ و حوجیه‌ تیان، جیاوازی ده‌ خات له‌ نێوان ده‌قی (قطعي الدلالة) و (ظني الدلالة) دا له‌ قورئاندا و ده‌قی (قطعي الثبوت) و (ظني الثبوت)، یان (ظني الدلالة) له‌ سوننه‌ دا. ئه‌ و دوو بابه‌ ته‌ به‌ ده‌رن له‌ ته‌ وه‌ ره‌ کانی ئیعه‌، بۆیه‌ لێیان نادویم و نموونه‌ تاهێنمه‌ وه‌، خوێنه‌ر ده‌ توانیته‌ بگه‌رێته‌ وه‌ بۆ به‌ ره‌ مه‌ کانی مامۆستا ناصر له‌ و بواره‌ دا، تا ئاشنا ببێته‌ به‌ راو بۆچوونه‌ جیاوازه‌ کانی و پێشنیاره‌ کانی بۆ چاکسازی له‌ مه‌ نه‌ جیه‌ ته‌ی نووسینه‌ وه‌ی ئه‌ و زانسته‌ نه‌ و ته‌ دریسکردنیاندا. به‌ لām ئه‌ وه‌ی په‌ یوه‌ سه‌ ته‌ به‌ زانستی (علوم الحديث) وه‌ ئه‌ م بڕگه‌ یه‌ی داها ته‌ وێ بۆ ته‌ رخان ده‌ که‌ م.

برگه‌ی سیّم

راو سهرنجه تاییه‌ته‌کانی ماموستا ناصر

له زانستی (علوم الحدیث) دا

مه‌علومه که ماموستا ناصر چند راو سهرنجه و پیشنیاریکی جیاوازی له زانستی (فهرموده‌ناسی) دا هه‌ن، که ئامانجی له باسکردنیان زیاتر ده‌وله‌مه‌ندکردنی زانسته‌که و زیاتر توکمه‌کردنی سهرچاوه‌کانی ته‌شریعه، به کورتی ئه‌مانه‌ن:

۱- له پووی حوجیه‌تی ئه‌و جۆره له فهرمودانه‌وه که زانایانی موحه‌ققیق ناویان ناون (خبر الأحاد): جیای کردوونه‌ته‌وه له جۆری (متواتر) و پیی وایه بۆ بابته‌تی بنه‌ماکانی (اعتقادیات) و بابته‌ گشتیه‌کانی (عبادات)، قورئانی پیروژ پوومالی کردوون و ده‌کریت پشت به جۆری نووه‌می سوننه‌تیش بیه‌ستریت، که ئه‌وه پای زۆریکی تر له زانایانی پیشینیشه، به تاییه‌تی له ئه‌حنافه‌کان.^۱

^۱ خوینهر ده‌توانیّت گوی له زنجیره وانه‌کانی زانستی (أصول الفقه) و (علوم الحدیث) و (ناسخ و مه‌نسوخ) ی ماموستای شه‌هید بگریّت، که به‌دریژی ئه‌م خالێ پوونکرده‌ته‌وه.

۲- له دیاریکرنی سەرچاوه‌کانی ته‌شریعدا: هه‌روه‌ك پێشینیان
 پای جۆراوجۆریان هه‌یه‌و له دابه‌شکردنیاندا چه‌ند پێیازیکیان
 هه‌یه‌، نه‌میش پێیازی تایبه‌ت به‌خۆی هه‌یه‌و پێی وایه
 سەرچاوه‌ سه‌ره‌کیه‌کانی ته‌شریع سیانن: (قورئان) و (سوخته‌) و
 (بپیاره‌کانی نه‌نجومه‌نی شورا)، یان (أولوا الأمر)، یان (أهل
 الحلّ والعقد)، که هه‌موو نه‌م ده‌سته‌واژانه‌ی له‌قورئانی جیایای
 نووسین و وانه‌کانیدا به‌کار هێناوه‌.

دیاره‌ نه‌و جۆری سییه‌مه‌ (واته‌ بپیارای نه‌نجومه‌نی شورا) ی
 له‌ جێی (ئێجماع) داناوه‌، که زانایانی پێشینی زانستی (أصول
 الفقه) وه‌ك سەرچاوه‌ی سییه‌می ته‌شریع، له‌ ریزی (الأدلة
 الشرعية الأساسية) دایانناوه‌، که زانایانی هاوچه‌رخ
 ده‌سته‌واژه‌ی (مصادر التشريع) یشيان بۆ به‌کارهێناوه‌. دیاره‌
 كاك ناصر قه‌ناعه‌تی وا بوو که نه‌و ئێجماعه‌ی خودی زانایانی
 (أصول الفقه) پێناسه‌یان کردوه‌و مه‌رجیان بۆ داناوه‌، له
 سه‌ده‌ی یه‌که‌می ئیسلامییدا -به‌ هۆی پرئو بلاقوونی
 سه‌حابه‌و دواتر (تابعی) یه‌ فقهیه‌کانه‌وه‌ له‌ شارو ده‌فهره‌

ئەو نازناوھى پىدەدرىت بۆ ماوھەك لەگەل پىغەمبەرى خوادا
 زىا بىت، يان لای كەم ھەلسوكەوتىكى گونجاوى لەگەل
 كرىبىت و بەھرەمەند بووبىت بە پلەى ھاورپىيەتى ئەو زاتە،
 ديارە وشەى (صوحبە)ش بە واتاى ھاورپىيەتى، ئەو مەرچە
 دەخوازىت. بۆيە لەگەل پىنئاسى زۆرىنەى زانايان نەبوو بۆ
 صەحابى، كە وتوويانە: (من رآه رسول الله، أو رآه هو، مؤمناً)^۱
 واتە: ھەركەس بە موسلمانى پىغەمبەرى خوا بينىيىتى، يان
 ئەو پىغەمبەرى بينىيىت، درودى خواى لەسەر بىت.

لەم لايەنەشەو ھەمۆستا ناصر ئەو دەردەخات كە ئەمە بە
 تەنھا بۆچوونى ئەو نىو پىش ئەو زانايەكى گەورە بە ناوى
 (باقلانى) ھەمان ئەو بۆچوونەى ھەبوو و وتوويەتى: "صەحابە

^۱ بېوانە: نامىلكەى: مذكرة في علوم الحديث، ناصر سوبحانى، لا: ۲۰.

که سیکه مولازمه‌ی پیغمبره‌ی خوی بووبی و زور له خزمه‌تیا
بووبیت" درودی خوی له‌سه‌ر بیت.^۱

۴ - له‌سه‌ر هه‌مان بیرکردنه‌وه، قه‌ناعه‌تی وابوو که (تابعی)ش
ده‌بیت مهرجی (اتباع بالإحسان)ی بو صه‌حابه‌ی (پیشره‌وانی
پیشین) تیدا بیت، ئه‌مه به ده‌قی قورئان که ده‌فه‌رمویت:
(وَالَّذِينَ اتَّبَعُوهُمْ بِإِحْسَانٍ) له‌ ئایه‌تی: ﴿وَالسَّيِّئُونَ الْأَوَّلُونَ مِنَ
الْمُهَاجِرِينَ وَالْأَنْصَارِ وَالَّذِينَ اتَّبَعُوهُمْ بِإِحْسَانٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمْ
وَرَضُوا عَنْهُ وَأَعَدَّ لَهُمْ جَنَّاتٍ تَجْرِي تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا
أَبَدًا ذَلِكَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ﴾ التوبة: ۱۰۰.

۵ - سه‌باره‌ت به مهرجه‌کانی (مه‌تن)ی فه‌رمووده:
له‌م لایه‌نه‌وه مامۆستا ناصر له‌چه‌ندین شوینی نووسین و
وانه‌کانیدا، هه‌ولی زانایانی پیشینی فه‌رمووده‌ناسی
نرخاندووه و کاره‌کانی ئه‌وانی له‌ زانستی (علوم الحديث)دا

^۱ په‌شنووسی کتیی: باسیک ده‌ریاره‌ی (أصول الفقه)، ناصر سوپحانی،
لا: ۵۱. ئه‌و پیناسه‌ی (باقلانی)ش بو (صحابی) له‌ کتییی (الكفاية)ی
خه‌تیبی به‌غدادی، لا: ۱۰۰ دا، هاتووه.

بەکارو ھەنگاوی گرنګ ناوېردوون،^۱ بەلام سەرئجیشی لەسەر
ئەو مەرجانە ھەبوو کە دایانناون و پیتی وابوو مەرجیکی گرنګو
بنەپەتیی گوئی پیتی نەدراوە، کە ئەویش (بەرئوردکردنی دەقی
پروایەتە لەگەڵ قورئانی پیرۆزدا) و پەدکردنەوێ ئەو
پروایەتانەیە کە بە جۆرێک لە جۆرەکان، پێچەوانەی دەقیکی
قورئانی پیرۆز، ھەرچەند لە پووی سەنەدیشەو قسە لەسەر
پروایەکان نەبێت.

لەو بارەییەو پیتی وابوو کە تەواوی ئەو راستییانەی کە
دەبێت مەزھووفی موسلمان باوەریان پیتی بێنێت، لەگەڵ تەواوی
ئەو باسانەی (تەرغیب) و (تەرھیب) کە بۆ گەشەپێدان
(تەزکیە)ی دەروونی مەزھووف پێویستن، لەگەڵ پێزانو پایەکانی
(عەمەلی صالح)، ھەموویان لە قورئانی پیرۆزدا ھاتوون، بۆیە
ھەر پروایاتیکی لەو بوارانەدا ھەبوون، ئەگەر گونجاو بوون
لەگەڵ ئەو راستییانە، وەردەگیرین، بەلام ئەگەر بە پێچەوانەی
بەکێک لەو پەھەندە قورئانییانەو بوو، دەبێت پەدبکێنەو.
٦- زیادکردنی مەرجێک بۆ (راوی) لە سەنەدی فەرموودەدا:

^۱ بۆ نمونە: لە وائەکانی خواناسی، نامیلکە (مذکرة فی علوم الحديث)،
وائەکانی عەقیدەدا.

مامۆستا ناصر سوبحانی له بهر پۆشنایی خویندنه وه یه کی وردی سۆسیۆلۆژیی- کۆمه لایه تیی پووداوه میژووبیه کانی نیوه ی دووه می سه ده ی یه کی کۆچی، تا سه ده ی سییه م - که ده کری ناوی لی بنیین سه رده می فیتنه ی تا قم و فیرقه مه زه بییه کان- پای وا بوو که ده یان پیوایه تخوانی فه رموده سازی درۆن، که کاسه لێسی میرو والیه کان بوون- به تایبه تی له ناو شامیی و کوفیه کاندا- پهیدا بوون و هه زاران پیوایه تیان به ناوی پیغه مبه ری خواوه، ده رباره ی گوێپرایه لیی زالم و خۆسه پیته ران هه لبه ستوه.

بۆیه مامۆستا ناصر پیتی وابوو که ده بوایه له گه ل مه رجی (عدل) و (ضبط) - که زانایانی فه رموده وه ک دوو فیلته ری بنه پره تیی بۆ (راوی) دایانناون و به لایه وه دوو مه رجی نقد گرنگ و مه نه جین- مه رجیکی تریان دابنایه که نه وه یه: (راوی) فه رموده ناییت له و که سانه بووبیت که هاتوچۆی لای میرو سولتان و والیه کانی کردووه، مه گه ر سه لماییت که به مه به ستی چاکسازی (ئیصلاح)، یان نامۆزگاری چووته لایان.^۱

^۱ بهرانه نامیلکه ی: مذکرة فی علوم الحدیث، ناصر سوبحانی، لا: ۲۴.

خۆ ئەگەر کاتی خۆی ئەو مەرجە پەچاوە نەکراوه، ئیستەش دەکریت لە هەولەکەکانی کۆکردنەوەی فەرمووده‌دا، یان سەرلەنوێ پێناسکردنەوەی (صەحیح) و (زەعیف) -دا- بۆ ئەو پێواوەتەکانی که ئیشکالیان تێدا بەدی دەکریت- ئەو مەرجە لەبەرچاوە بگێریت، چونکه دەیان سەرچاوه بۆ دەرھێنانی ژياننامە و میژووی کەسییەتی پراوییه‌کان لەبەر دەستان، وەك: (العلل ومعرفة الرجال) ی پێشەوا ئەحمەدی کۆپی حەنبەلو (الضعفاء والمتروكون) ی (دارەقوطني) و (الضعفاء والمتروكون) ی نەسائی و (الضعفاء) ی ئەصبەهانی و (المغني في الضعفاء) ی زەهەبی و.. دەیان کتییێ تری لەم بابەتە، کە ژياننامە و هەلسەنگاندنی زۆریە پراویانیان تێدا یە.

٧- پێوانەبوونی بە نەسخی قورئان لە فەرمووده:

یەکیکی تر لە پلۆ بۆچوونەکانی مامۆستا ناصر لە بواری پێسا زانستییەکانی (فەرمووده‌ناسیی) -دا، لە بارەی بابەتی نەسخ کردنەوەی قورئان بوو بە فەرمووده و پێوايات، که بە داخووه پای هەندیک لە زانایان وایە - لەوانە قەولیک لە مالکی و هەندیک لە حەنەفییەکان و هەندیک لە زانایانی ئەهلی کلام و زامیرییه‌کان - که سوننەتی مۆتەواتر قورئان نەسخ

ده کاته وه.^۱ به لّام شه و زّور به دلتیاییه وه شه وهی به هه له یه کی
 مه نه جیی ده زانی و پشتیوانیی له و پاییه دورم ده کرد که
 برپای به و جوره نه سخه نیه - له وانه پیشه و شافیعی -
 زّوریه ی جاریش به لگه ی به م ثایه ته ده مینایه وه، که له و
 باره یه وه هیچ گومانیک ناهیلّیته وه، ده فه رمویت: ﴿مَا تَنْسَخُ
 مِنْ آيَةٍ أَوْ نُنسِهَا نَأْتِ بِخَيْرٍ مِنْهَا أَوْ مِثْلَهَا أَلَمْ تَعْلَمْ أَنَّ اللَّهَ عَلَى
 كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ﴾ البقرة / ۱۰۶. واته: هیچ ثایه تیک نه سخ
 ناکه یه وه، یان له بیر ی نابینه وه، مه گه ره له و باشتر، یان
 هاوشیه وه دینین، نایا نازانی که به راستی خوا ده سه لاتی
 زّوره به سه ره مو شتیکدا...؟

^۱ بق زانیاری له سه ره م بابه ته برپاوه: (إرشاد الفحول) شه وکانی: ۲
 / ۷۰. مناهل العرفان في علوم القرآن، محمد الزرقاني: ۲ / ۲۴۱، الإحكام
 في أصول الأحكام، ابن حزم: ۵۰۵/۴.

برگه‌ی چوارهم

ببرۆکه‌کانی نامیلکه‌ی (مذكرة فى علوم الحديث)

مامۆستا ناصر - وهك زۆریكى تر له زانایانى موحه‌ققیق - له وانه‌و وتارو نووسینه‌کانیدا نه‌یشاردۆته‌وه كه تیبینی تایبه‌تى خۆی هه‌یه له‌سه‌ر میتۆدو مه‌نه‌جیه‌تو پێبازی زانایانى فه‌رمووده، وهك ده‌یان جار خۆم لێم بیستوه‌و گه‌فت وگومان ده‌رباره‌ی نه‌و باسانه‌ کره‌وه.

به‌پێزبان تا ساڵی ۱۹۸۵ سه‌رنج و پێشنیاره‌کانی بۆ چاکسازی له زانستی (أصول الفقه) و (علوم الحديث) دا، ته‌نها له وانه‌کانی خۆی و هه‌ندێك کۆپی تایبه‌تى خۆماندا ده‌روژاند، به تایبه‌تى له وانه‌کانی زانستی (أصول الفقه) دا. دواتر بۆ یه‌که‌م جار به‌شێك له سه‌رنج و تیبینیه‌کانی له‌و بوارانه‌دا له شریته‌کانی ناسراو به (موناژه‌ره) دا بۆ پای گشتیی خستنه‌ پوو، كه بۆ یه‌که‌م جار بوو، گۆمی مه‌نگی کۆپی خوێنده‌وارو هه‌ندێك حوَجْره‌و مه‌لاو زانایانى شه‌لقاندو دۆستانی له پاده‌ی زانستییو

توانای که موینهی سهراسیمه بوون و نه یارانیشی تووشی
حه په سان و شوک کرد.^۱

^۱ ئو مونا زهره په گف وگویه کی (۱۲) سعاتیه، که به دوو قوناغ له
کوتایی (مانگی موردادو سهره تایی شه هریوه ری سالی ۱۲۶۴) ی
هه تایی، (کوتایی ئاب و سهره تایی ئیلول) ی سالی ۱۹۸۵ زاینی، له نئوان
ماموستا ناصر سوېحانی و مه لایه کی موله صه ویفی ناوچه ی (مه ریوان) دا
پووی دا. ئه م مه لایه که م تا زۆرێک ناوی ماموستا ناصری بیستبوو،
زانیبووی ماموستا ناصر له شوینیکی نه زانراوی شاری سنه، دور له
چاوی دهزگا ئه منیه کانی میریی، دانیشتووه، بۆیه تهحه ددای کرد
ماموستا خۆی بۆ دربخات و بکهوێته مونا زهره ی زانستی له گه لی و
وه لای پرسیاره کانی بداته وه. دیاره ئو مه لایه پیشبینی نه وه ی
کردبوو که په نگه له بهر باره ئه منیه که ماموستا ناصر خۆی
دهر نه خات و سهره نجام ئه میش تهحه ددای بۆ بچێته سه ر...! به لایم
برایان کۆره که یان پێکخست و مونا زهره که کراو نه وه له سه دی کاته که
بووه پوونکر نه وه ی کاک ناصرو به رامبه ره که ی له حازر زهینیی و زانستی
فراوانی ماموستا، سه رسام و دهسته و سان بوو... سه یر نه وه بوو، نه کاک
ناصر نه ئیمه ش نه مانته زانی که ئو مه لایه چ داواو پرسیارانیککی
ئاماده کردبوو...! ئو مونا زهره یه، له و بابه تانه یه که هه ر زانستخوازێک
پتویسته گوێیان لی بگریته.

دواتر سالی (۱۹۸۵ز) ژماره یك گۆډاری (المسلم المعاصر) ی
 قه‌ته‌ریمان ده‌ست كه‌وت، كه‌ باسی له‌ پرۆژه‌یه‌ك كړدېوو به
 ناوی: (مشروع موسوعة الحديث النبوي)، به‌ سه‌ره‌رشتی به‌رپز
 د. یوسف قه‌ره‌زاوی، له‌ سه‌نته‌ری (بحوث السيرة والسنة
 النبوية) له‌ ژانكۆی قه‌ته‌ر. مه‌به‌ست له‌ پرۆژه‌كه‌ نووسینه‌وه‌ی
 سه‌ره‌له‌نوئی ته‌واوی فهرموده‌وه‌ به‌ ئه‌لیكترۆنی كړدنی بوو. ئیمه
 له‌و كاته‌دا پرۆژه‌كه‌مان خوینده‌وه‌وه‌ دواپی دامانه‌ مامۆستا
 ناصرو داوامان كړد كه‌ بیخوینیته‌وه‌وه‌ پیشنیارمان كړد كه‌ دالوو
 سه‌رنج و پیشنیاره‌كانی بنیترت بۆ ئه‌و دامه‌زراوه‌یه‌و د. یوسف
 قه‌ره‌زاوی، وه‌ك هه‌لیکی هه‌لكه‌وتوو، هه‌م به‌مه‌به‌ستی
 جیبه‌جیكړدنی ته‌كلیفی ژانستی و شه‌رعی، به‌رامبه‌ر به‌و
 پرۆژه‌یه‌، هه‌م بۆ ناساندنی كاك ناصر به‌ به‌شیک له‌ ناوه‌نده
 ژانستی به‌ره‌بی و ئیسلامیه‌كان.

به‌مه‌رحال كاك ناصر قه‌ناعه‌تی كړوو ده‌ست‌و‌برد
 یاداشنامه‌یه‌کی بۆ دامه‌زراوه‌ی په‌یوه‌ندی‌دار نووسی، كه‌ بوو
 به‌و كتیبه‌ به‌ ناوی (مذكرة في علوم الحديث)، كه‌ به‌ ژماره
 (۳)ی زنجیره‌ی چاپكراوی به‌ره‌بی به‌ره‌مه‌كانی مامۆستا
 ناصر، له‌ لایه‌ن ده‌زگای (به‌ره‌م) وه‌ه‌ چاپ و بلاو‌كراوه‌ته‌وه‌.

شایانی باسه له یه کێك له وانه کانی (أصول الفقه) دا ئەم باسه دەکاتو بایه خو گرنکیی پرۆژەکش دەعاته پوو و ده لیت: "مه تالیبێك مه بوون وتم بیانوسم بۆ (قه رزاولی)، که مه وسوعه یه کیان ههیه، (موسوعة السيرة والسنة)، یان (السنة والسيرة النبوية)، که شتی کم دی... وتوویاته: ئەمانه وی مه وسوعه دابنن، کاریکی زۆر گه ورهیه، (۱۷) کتیی مه شهووری (سوننه) هه رچیان تیدا یه هه مووی جه م بکریته وه، کتیبیکه نه گهر (ته نوین) بکری، زۆر زۆر موهممه، ئینسان موسته غنی نه بیست له هه موو کتییانی تر... ئیستا نازانم که یشتوونه ته کوئی، تا له کوێوه ده ست پئی بکه م و چون...؟"^۱

به هه ر حال، پێش هه ر شتیك، ئەو کاره خۆی بۆ خۆی مشوورو خه مخۆری مامۆستا ناصر بوو، بۆ خزمهت به زانستی فهرمووده، به و پێیهی که زانایه کی موخته هید بوو، پیتی وابوو به و کاره ی، به شتیك له ئهرکی زانستی سه رشان ی، له قوناغی هاوچه ر خدا جیبه جی ده کات.

له و نامیلکه یه دا ئەم خالانه ی خواره وه به دی ده که ین که نه وه ده سه لمینن مامۆستا ناصر دژی بیرکردنه وه ی (ئیکتیفا

^۱ ره شنووسی وانه کانی (أصول الفقه)، ناصر سوپحانی، لا: ۵۵.

به قورئان) بووهو (سوننهت)ی به سه‌رچاوه‌ی نووه‌می ته‌شریع
زانیه:

۱- له پیشه‌کییه‌که‌دا دلوا ده‌کات که سه‌رپه‌رشتیارانی پرۆژه‌که
به جورئهت بنو ته‌قلیدی موجه‌هیده‌کانو ئیجیته‌های
موقه‌للیده‌کان تیپه‌رینن، چ بگات به ته‌قلیدی موقه‌للیده‌کان..!
۲- داندنه‌ئیت به زانستی (علوم الحدیث) دلوا هه‌ولی زانایانی نه‌و
زانسته ده‌نرخ‌ئیت و دلوا له به‌رپرسیانی پرۆژه‌که ده‌کات که
ریا بنو هه‌له پیشووه‌کان نووباره نه‌که‌نه‌وه.

۳- حیکمهت به‌شیکی له قورئاندا، به‌شیکی له گوتارو
په‌فتارو دانپێدانانی پیغه‌مبه‌ری خوادایه، چ له به‌شه تاکه
شه‌خصییه‌که‌یدا، یان به‌شی خیزانیدا، یان به‌شه کۆمه‌لایه‌تی
یه‌که‌یدا له‌گه‌ل یارو هاوه‌لانی.

۴- وه‌ك پیشتر وتمان (حیکمهت) و (سوننهت) لای نه‌و یه‌ك
شتن. به‌په‌ونی له‌و نامیلکه‌یه‌دا ده‌لێت: "که زانیمان حیکمهت
بریتیه له‌ پرۆگه‌ی میانه‌و دروست له‌ جیبه‌جێکردنی بنه‌ماکانی
کاری چالو دروست، (العمل الصالح) دا، هه‌روه‌ها ژياننامه‌و
سوننه‌تی پیغه‌مبه‌ر بریتین له‌و پرۆگه‌یه، نه‌و کاته بۆمان

دهرده كه ویت كه حيكمت له سهریكه وه و سیره تو سوننه له
سهریكى تره وه، یه ك شتن.^۱

۵- كاكا ناصر پتی وایه پرۆسه ی ته زکیه ی دهروون و چه سپین و
به مه له كه بوونی په وشته به رزه كان و سهره نجام په نگدانه وه یان
له عه مه له صالحه كاندا، رېك ناكه ویت به دوو شت نه ویت،
یه كه م: به وه رگرتن له قورئانی پیروژه وه. دووه م: به
چاولینکرن و په پیره وی کردنی ژياننامه ی فەردیی و جهماعیی
پتفه مبه رو یارو هاوه لانی، كه به شیکی له قورئاندا مه یه و
به شیکیشی ده بیته سوننه ت.

۶- پاشان بۆ (مه تن) و ده قی فەرمووده، باس له وه ده کات كه
مه رجیک زیاد بکریت، نه ویش بریتییه له گه ران بۆ پالپشتی
قورئانیی و دۆزینه وه ی مه ر نه سلێکی قورئانیی، له و بابه تانه دا
كه فەرمووده باسی کردوون، زۆر پیویسته، به و پتییه ی
فەرمووده پوونكه ره وه ی قورئانی پیروژه.

۷- پاشان بۆ نه و (پتوه) و پیودانگانه ی زانایانی فەرمووده
دایانان، بۆ بولری (سه نه دی) ریویه -واته هه لسه نگاندنی

^۱ نامیلکه ی (مذکره فی علوم الحدیث)، ناصر سبحانی، لا: ۲۹.

كهسييه تي پراوييه كان - مه رجیكي زياد كر دوه و ده لیت: نابیت
 (پلوی) هر فرموده يه كه له و كه سانه بیت كه هاتوچوی
 سولتان و میرو والیه كانی كر دوه، مه گره به نیازی ناموزگاری !
 ۸- هر وه ها باس له وهش دهكات كه ده بیت له بهر پوشنایی
 چه ندین ثایه تی قورئانی پیروژدا، پۆلینی هاوه لانی پیغه مبهری
 خوا (عليه وعليهم صلوات الله وبركاته) بكریت، له نیوان
 پیشهنگانی یه كه م له كوچبه ران و یاریده ران و به یعه تده رانی ژیر
 درهختی (الرضوان)، له گه ل غهیری نه وان، له سامان
 به خشه رانی پیش فته تی مه ككه و پاش نه وان. له گیان
 به ختكه رانی سه ره تاو موسلمانان دواكه و توه كانی سالی (عام
 الوفود) و دوايیه نه كان.. نه مهش نه به پالنه ری گومان دروست
 كردن له سه ره كه سييه تی صه حابه، به لكو بۆ پۆلین كرنی
 فرموده و دیاری كرنی پاده ی به هیزی و لاولزی و اتاو
 مه دلولو كه ی، وه كه حه قیقه تيك كه قورئان وینای كر دوه.

۹- له سه ره نه و پيساو بنه مایه ی سه ره وه، پیتی وابوو هر
 پراوييه كي سه رده می صه حابه كه له گیترا نه وه ی فرموده يه كدا

وتوويه تی: (سمعت رسول الله)، واته: له پیغه مبهرم بیست، ده بیت لیکۆلینه وه له ژياننامه ی بکریت، بزانیّت له وانه یه که له گه لّی ژیاوه و له فه زلّی (صوحبه ت) و هاوړپه تی به هره مه ند بووه، یان جارێک پاگوزه ر بینویه تی؟! له ویشدا دووپاتی ده کاته وه که هه موو نه و صه حابانه له ریزی کۆمه لّی صالحاندا و بۆ گومان دروستکردن فیه له سه ر که سیان، به لکو ئه م ئیحتیا ته له به ر ئایینی خوا پیویسته .!

۱۰- بوا جار داوا ده کات له بابه تی زانستی (چه رح و ته عدیل) دا - که به شیکی گرنکو هه ستیاری زانستی فه رمووده ناسییه و په یوه ندیی به هه لسه نگاندنی که سییه تی راوییه کانه وه هه یه - په یه ره وی له رتیا زی توندگیره کان بکه ن، ئه وانه ی که مه رجی توندوتۆلیان هه یه، نه ک شلگیره کان، ئه وانه ی که له دانانی مه رجه کانددا ده ستیان دانه گرتووه . مه گه ر له کاتی کدا گومان به ریت که مه چه ری و ده مارگیری و زیاده په ویی هه یه .

۱۱- له به شیکی یاداشتنامه که یدا هه له یه کی باوو به ربلا و راست ده کاته وه، که زانایانی پاش پیشه وایان (بوخاری و موسطیم)

سه‌بارەت بە دوو کتییی هەرووکیان که پاوه‌پیتکراوترین
 سه‌رچاوه‌ی فهرمووده‌ن و ناویان ناون (الجامع الصحيح)-
 وتوویانه: ئوممەت ئیجماعی هه‌یه که (أصح کتابین بعد کتاب
 الله)، واتە دروستترین دوو کتیی پاش قورئان. ده‌لێت: راسته
 ئەمه وتراوه، به‌لام ئەم لافلی‌دانی ئیجماعه، به‌و جۆره که
 ڕیوایەتی لاوازیان تیدا نه‌ییت، راست نیه و خودی دوو
 پیشه‌واکه خۆیان به‌رامبه‌ر یه‌کتر وایان نه‌زانیوه.^۱ و زانایانی
 پاش نه‌وانیش هاوده‌نگ نه‌بوون که هه‌رچی‌یان تیدایه له جۆری
 (صحيح)ن.

ئەم راستییە سەر‌وه لای نه‌هلی ته‌حقیق جیتی گومان نیه، چونکه
 بۆ نموونه: که‌سیکی وه‌ک (داره‌قوتنی) له‌سه‌ر چه‌ندین ڕیوایەتی

^۱ ئەوه‌ی ئەو راستییه ده‌سه‌لمێنێت ئەوه‌یه که خودی پیشه‌وایان
 (بوخاری و موسلیم) له‌سه‌ر مه‌نه‌جیه‌تی کۆکردنه‌وه‌ی فهرمووده‌و
 مه‌رجه‌کان یه‌ک ڕا نه‌بوون، بۆیه له‌ هه‌ندێک ڕیوایه‌تدا هاوده‌نگن، که
 پێیان ده‌گوتریت: (متفق علیه)، له‌ هه‌ندیکیشیاندا (موسلیم) ڕیوایه‌ت
 لاخراوه‌کانی (بوخاری) هێناونه‌ته‌وه، ئەوانه‌ن که پێیان ده‌گوتریت: (ما
 انفرد به‌ مسلم)!!

(بوخاری) قسه‌ی هه‌بووه‌و له‌و باره‌یه‌وه (الإلزامات والتتبع)ی نووسیوه.
 یان موحه‌ددیسی گه‌وره (ابن حجر العسقلانی)که خۆی پاته‌ی
 (سه‌حیحی بوخاری) کردووه له‌ کتێبه‌ نایابه‌که‌یدا به‌ ناوی (فتح الباری)
 له‌ چه‌ندین شوێندا ئاماژه‌ به‌ لاوازی هه‌ندیک پێوایه‌تی بوخاری ده‌کات،
 هه‌روه‌ها (ابن الجوزی) و که‌سانێکی تر له‌ زانایانی پێشین و دوایین
 قسه‌یان له‌و باره‌یه‌وه‌ کردووه‌.

برگه‌ی پینجهم

ناوه‌روکی وانه‌کانی خواناسیی

به‌دهر له‌وه‌ی که مامۆستا ناصر سه‌دان جار له وانه‌کانیدا باس له فهرمووده‌و -به‌گشتیی باس له- سوننه‌ت ده‌کاتو تیۆریزه‌ی بۆچوون و سه‌رنجه‌کانی خۆی ده‌کات، ده‌مه‌وی له‌م برگه‌یه‌دا به‌کرده‌یه‌کی (ئیهستقرائیی)، ته‌نها یه‌ك زنجیره‌ وانه‌ی به‌ نمونه‌ بێنمه‌وه، که (۲۲) سه‌عات وانه‌کانی (خواناسیی) له‌ کتییبکی (۸۰۰) لاپه‌ره‌یی قه‌باره‌ گه‌وره‌دا نوس‌رلونه‌ته‌وه‌ و له‌لایه‌ن (ده‌زگای به‌ره‌م) ه‌وه‌ ته‌کلێف کرام به‌ پێدلچوونه‌وه‌ی و وردبیینیی و هه‌له‌چنیی و پشت به‌خوا به‌م نزیکانه‌ ده‌که‌وتیه‌ به‌رده‌ستی خوینه‌ران.

لێره‌دا ته‌نها ئه‌م کتییبه‌ ده‌که‌م به‌ نمونه‌ و ئه‌وه‌نده‌ی بۆم بکریته‌و بۆم بگونجیته‌ به‌ ژماره‌ و ناوێشان، ته‌ملوی ئه‌و جیانه‌و ته‌وه‌ره‌کان ده‌خه‌مه‌ به‌رده‌ستی خوینه‌ران، که مامۆستا ناصر تیاياندا فهرمووده‌ی هه‌تاونه‌ته‌وه‌ و کربوونه‌ته‌

به لگه‌ی شهرعی، وهك پونكر دنه‌وی چەند حەقیقه‌تیکی
قورئانیی. له‌گەڵ هەندێك له‌ وته‌كانیشی له‌ سەر نه‌و فهرموودانه‌:

ئەمە‌ی خواریه‌وه‌ش نه‌و نموونانه‌ن كه‌ له‌ كتیبه‌دا هاتوون:

۱- به‌لگه‌هێنانه‌وه‌ به‌ فهرمووده‌ له‌ سەر نه‌وه‌ی كه‌ هەندێك خەو

(رؤیا) مژده‌ده‌رو (مبشّر)ن و ده‌كریت دلیان پێ‌ خو‌ش بكریت.

له‌و باره‌یه‌وه‌ مامۆستا ناصر ده‌لێت: "له‌ باره‌ی خه‌وه‌وه‌

فهرمووده‌ هه‌یه‌، كه‌ ناوی ناوه‌ (مبشّر)، پوئیا‌ی مژده‌ده‌رو

دلخۆشكه‌ر،^۱ یانی ئینسان له‌ پێگه‌ی خه‌وه‌وه‌ جارجار پو‌حی

په‌یوه‌ندیی په‌یدا ده‌كات له‌گەڵ وه‌قایع و كه‌سانێكدا ته‌ئانه‌ت،

له‌گەڵ شه‌رواحی مردواندا، مه‌علوماتیك به‌ ده‌ست ده‌هێنیت...

شێوه‌یه‌کی په‌قینی‌بوونیان نیه‌، به‌لكو له‌ حه‌ددی گومان‌دان،

^۱ له‌و باره‌یه‌وه‌ چەند فهرمووده‌یه‌ك هه‌ن، وه‌ك: (أَيُّهَا النَّاسُ إِنَّهُ لَمْ يَبْقَ
مِنْ مُبَشِّرَاتِ النَّبِيِّ إِلَّا الرُّؤْيَا الصَّالِحَةُ يَرَاهَا الْمُعْصِمُ أَوْ تُرَى لَهُ...)،
سونه‌نی نسائی، به‌ ژماره‌: ۱۰۴۴. سونه‌نی شه‌ه‌دایه‌وه‌، به‌ ژماره‌: ۸۷.
سونه‌نی ئه‌بن ماجه‌، ۲۱۶۱. یان: (رُؤْيَا الْمُؤْمِنِ جَزْءٌ مِنْ سُنَّتِهِ وَارِثَتُهُ
جَزْءٌ مِنَ النَّبِيِّ)، سه‌حی‌حی بوخاری، به‌ ژماره‌: ۶۹۸۸، سه‌حی‌حی
موسلیم، به‌ ژماره‌: ۲۲۶۲، سه‌حی‌حی ترمذی، به‌ ژماره‌: ۲۲۹۱.

ته‌ن‌ها ح‌ق‌ی نه‌و‌ه‌ی‌ه که د‌لی پ‌ی‌خ‌وش ب‌ک‌ات، ب‌ه‌لام ن‌ی‌تر ه‌ی‌ج
ح‌و‌ک‌م‌ی‌ک‌ی ل‌ه‌س‌ه‌ر د‌ان‌ام‌ه‌ز‌ر‌ی‌ت...^۱

۲- ب‌ه‌ل‌گ‌ه‌م‌ی‌ت‌ان‌ه‌و‌ه ب‌ه ف‌ه‌ر‌م‌و‌ود‌ه ل‌ه‌س‌ه‌ر نه‌و‌ه‌ی که ب‌ی‌ب‌ا‌و‌ه‌پ‌ان‌ی
پ‌ی‌ش ئ‌ی‌س‌لام پ‌ۆ‌و‌وی ع‌اش‌و‌ر‌ای‌ان د‌ه‌گ‌رت و نه‌ز‌ری‌ان د‌ه‌ک‌رد:
ل‌ه‌م‌ه‌دا م‌ام‌ۆ‌س‌تا ن‌اص‌ر د‌ه‌ل‌ی‌ت: "ل‌ه ف‌ه‌ر‌م‌و‌ود‌ه‌ی ص‌ه‌ح‌ی‌ح‌دا
ه‌ه‌ی‌ه که (م‌و‌ش‌ری‌ک‌ه‌ک‌ان‌ی پ‌ی‌ش ئ‌ی‌س‌لام) پ‌ۆ‌و‌وی ع‌اش‌و‌ر‌ای‌ان
د‌ه‌گ‌رت، و‌ه‌ک نه‌ز‌رو... ه‌ت‌د."^۲

۳- ب‌ه‌ل‌گ‌ه‌م‌ی‌ت‌ان‌ه‌و‌ه ب‌ه ف‌ه‌ر‌م‌و‌ود‌ه ل‌ه‌س‌ه‌ر نه‌و‌ه‌ی که ن‌ز‌او
ه‌او‌ار‌ک‌رد‌ن‌ه خ‌و‌ای گ‌ه‌و‌ر‌ه، پ‌ۆ‌ح و ک‌ر‌ۆ‌ک‌ی ع‌ی‌ب‌اد‌ه‌ت و پ‌ه‌ر‌س‌ت‌ش‌ه:
ل‌ه‌م‌ه‌ش‌دا ن‌ه‌م پ‌ی‌و‌ای‌ه‌ت‌ه د‌ه‌گ‌ی‌ر‌ی‌ت‌ه‌و‌ه، که د‌ه‌ف‌ه‌ر‌م‌و‌ی: (الد‌ع‌اءُ
مُخَّ الْعِبَادَةِ)، م‌ام‌ۆ‌س‌تا د‌ه‌ل‌ی‌ت: "ن‌ه‌م ف‌ه‌ر‌م‌و‌ود‌ه‌ی م‌ان‌اک‌ه‌ی

^۱ ر‌ه‌ش‌ن‌و‌وی ک‌ت‌ی‌ب‌ی و‌ان‌ه‌ک‌ان‌ی خ‌و‌ان‌اس‌ی‌ی، ن‌اص‌ر س‌و‌ب‌ح‌ان‌ی، ۷: ۳۶۲.
^۲ م‌ه‌ب‌ه‌س‌ت‌ی ن‌ه‌م ن‌م‌و‌ن‌ه ف‌ه‌ر‌م‌و‌ود‌ان‌ه‌ی‌ه: (.. صِبَّامُ یَوْمِ عَاشُورَاءَ اُخْتِصِبُ
عَلَى اللَّهِ أَنْ يُكَفِّرَ السَّنَةَ الَّتِي قَبْلَهُ) م‌و‌س‌ل‌ی‌م، ب‌ه ژ‌مار‌ه: ۱۱۶۲. م‌ه‌ر‌و‌ه‌ما
(ل‌بن‌ع‌ب‌اس) خ‌وا ل‌ئی‌ی ر‌از‌ی ب‌ی‌ت، د‌ه‌ل‌ی‌ت: (مَا رَأَيْتُ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ
وَسَلَّمَ يَتَجَرَّى صِبَّامَ يَوْمِ فَخْلُهُ عَلَى غَيْرِهِ إِلَّا هَذَا الْيَوْمَ يَوْمَ عَاشُورَاءَ...) ب‌و‌خ‌اری، ب‌ه ژ‌مار‌ه: ۱۸۶۷.

زانراوه، يانی: مه غزو کروکی عیبادت و بنده یی، بریتیه له
(دوعا)، له بهر نه وه: یه که م: (عیبادت) بریتیه له جووله یه ک
که ئینسان له ژیانیدا دهیکات، له په یوه ندیی له گه ل خواو
غیری خوادا.

دوهم: هر (حیره که ت) ټکیش که ئینسان دهیکات بریتیه له
گرتنه بهری هوکارټک له هوکاره کان و پټکڅستنی زه مینه بو
گه یشتن به سهره نجام.^۲

۴- به لکه هینانه وه به فرموده له سهر به سهراتی په یکه رو
بته مه شهوره کانی عهره ب، که قورنانی پیروز باسیان دهکات:
(وهد، سواع، یه غوث، یه عوق، نه سر)، که ناوی پیاوچاکان

۱ نه م دهقه له م سهرچاوه یه دا هاتووه: (جامع الترمذی)، به ژماره:
۳۲۷۱، به لأم نه لبانی وتوویه تی سه نه ده که ی لاوازه. ده قنکی تر به م
جوره هاتووه: (الدعاء هو العبادة)، که له سونه نی نه بوداود، به ژماره:
۱۴۷۹ او سونه نی ترمذی، به ژماره: ۲۹۶۹ به سونه دی صحیح،
پړوايه تراوه.

^۲ په شنووسی کتیبی وانه کانی خواناسیی، ناصر سوبحانی، لا: ۲۱۶.

بوون و دواتر په يکريان بؤ دروستکراوه و پاشان نه وه دواى
نه وه کراونه ته تکا کارو هاوړلى خولو هاواريان لى کړاوه .

کاک ناصر ده لیت: "له فەرموده يه کى صه حیحى (بوخارى) دا
نه قلّ ده کړیت له (ابن عباس) (خوایان لى پازى بیت)، که نه و
(پینچ) بته که له زه مانى پیغه مبه ر (نوح) دا (عليه الصلاة
والسلام) هه بوون (وه د، سواع، یه غوس، یه عوق، نه س)،
نه فەرمویت: (هذه أسماء رجال صالحين من قوم نوح، فلما
هَلَكُوا أوحى الشيطانُ إلى قومهم أن ينصبوا إلى مجالسهم التي
كانوا يجلسون فيها أنصاباً، وسمّوها بأسمائهم، ففعلوا، فلم
تُعبد حتى إذا هلك أولئك، وتنسخ العلمُ عُبدت) ^۱، واته: نه م پینچ
بته زووتر ناوى (پینچ) پیاوى صالح بوون - پيش له زه مانى
پیغه مبه ر (نوح) - که پيشه واو سه رمه شق بوون بؤ خه لکه که .
کاتیک نه وانه مردنو (زانست و عيلم سپرايه وه)، شه يتان

^۱ نه م فەرموده يه له: صحيح البخاري ، كتاب: تفسير القرآن، سورة
نوح، باب: ونا ولا سواعا ولا يغوث ويعوق ونسرا، به ژماره: ۴۶۳۶،
هاتووه .

وه سوه سهی خسته دلی خه لکه که وه و خستیه میثکیان که
 له و مه جلیسانه دا نه وان تیایدا داده نیشن (په یکه و)
 موجه سسه مه و یاد بود بۆ نه مانه دروست بکه، بۆ نه وهی
 همیشه له بیریان بکه نه وه و پښتگی چاکه و سه لاهی نه وان
 دریژه پښده ن. ^۱

ه- به لکه میثانه وه به فه رموده له سه ر نه وهی که سه لاواتدان
 له سه ر پتغه مبه ر (علیه السلام)، له لایه ن فریشته ی پاسپیتر دراوه وه
 ده بریته خزمه تی:

ماموستا ناصر له و باره یه وه ده لیت: "له وانه یه هه ندی که س
 له فه رموده یه ک که له باره ی سه لاواتداندا پریوایت کراوه
 بکه ونه هه له وه، که ده فه رموی: هر که س سه لاوات بدات
 له سه ر پتغه مبه ری خوا (علیه السلام) - یانی دوعای خیری بۆ بکات
 به و عیبارته مه عرفه - له هه فته یه کدا یه ک پوژ نه و سه لاواته
 ده ریته خزمه تی و بۆی باس ده کریت. مه لائیکه ی مه نموری نه و
 کاره ده بیبه نه لای، که فلان که س نه وه نده دوعای خیری بۆ تر

^۱ ده شنووسی کتبی وانه کانی خواناسی، ناصر سوبحانی، لا: ۲۷۶.

کړېدو، نه وه نده سه لاواتی له سهر تو داوه.^۱ نه گړ ديقهت
بکړيت له له فزی فهموده که دا هيچ جوړه کيښه يه ک پيدا

^۱ نه وهی ماموستا ناصر مه به ستييه تی، له ده يان پړوايه تدا هاتووه. بړ
نمونه له پړوايه تيکدا که به يهقی له (أبو أمانة) وه گيړاوييه ته وه،
نمونه ی يه که م باس ده کات و تيايدا هاتووه: "صلاة أمّتي تُعرض عليّ
في كل يوم جمعة). يان پړوايه تيکی تر که (البزان) گيړاوييه ته وه، هاتووه:
(إن الله وكلّ بقبري ملكاً أعطاه أسماء الخلائق، فلا يُصليّ عليّ أحد إلى
يوم القيامة، إلا أبلغني باسمه واسم أبيه: هذا فلان بن فلان قد صليّ
عليك). به لام هه نديک پړوايه تی تر هاتون که باس له وه ده کن
پيغه مبهری خوا گوئی ليی، هه موو نه وانه يان يان لاوازن، يان
هه لېه ستر او ناراستن. عه للامه نه لپانی له م باره يه وه له (السلسلة
الضعيفة، ۱/۳۶۶) دا ده لييت: "نه و پړوايه ته ی که نه وهی تيډا هاتووه:
"من صليّ عليّ عند قبري سمعته... واته: هه رکه س له سهر گوړه که م
سه له وات له بيدارم بدات، گويم ليی، پړوايه تيکی هه لېه ستر او... (ابن
الجوزي) يش له (الموضوعات، ۱/۳۰۲)، وتوويه تی: "راست نيه". بړيه
هه پړوايه تيک باس له وه بکات که پيغه مبهری خوا گوئی ليی، هيچ
به لکه يه کی له سهر نيه. (ابن تيمية) يش وتوويه تی: که سيکی زور درقنن
به ناوی (محمد بن مروان) له و پړوايه ته دايه و پړوايه ته که درقن
هه لېه ستر او. بړيه: هيچ زانايه ک نه و باسه ی نه کړېدو، (نه وه که
پيغه مبهری خوا گوئی له سه له واتدان بييت)، به لکو هه نديک له

نابیت، چونکه ده‌فهرموی: مه‌لانیکه نه‌و سه‌لاواته ده‌به‌ن و
 باسی ده‌که‌ن بۆی، نافهرموی: نه‌و سه‌لاواته‌که ده‌بیستیت،
 ده‌فهرموی: ده‌بییه‌ن پیشکه‌شی ده‌که‌ن به‌ پوچی نه‌و، به‌و
 جوړه که‌ تاییه‌ت به‌ پوچ و پیشکه‌شکردن به‌ پوچه، به‌م ریځه‌یه
 له‌ فهرموده‌که‌دا باس‌نه‌کراوه که‌ نه‌گه‌ر سه‌لاوات درا، له
 قه‌بره‌که‌یدا ده‌بیستیت. "۱

۶- به‌لکه‌هینانه‌وه به‌ فهرموده له‌سه‌ر نه‌وه‌ی که‌ پیغه‌مبه‌ر
 (عليه‌السلام) ته‌لقینی مربووانی له‌ جه‌نگی به‌دردا کردووه، به‌لام
 نامۆزگار یی‌ه‌کانی به‌ گوټی زیندووه‌کاندا داوه:

مامۆستا ناصر سوبحانی ده‌لټت: "فهرموده‌یه‌کی تر پړوايه‌ت
 کراوه له‌ باره‌ی کوژلوانی جه‌نگی (به‌در)، له‌ دوا‌ی نه‌وه‌ی
 (حه‌فتا) نه‌فه‌ر له‌ سه‌رانی کوفر کوژان، خستنیانه‌ ناو

نه‌فامه‌کانی هم‌ دوا‌یه نه‌و باسه‌یان دامیناوه، که‌ نه‌وه قسه‌یه‌کی
 پوچه. نه‌وه‌ی که‌ هه‌یه ته‌نها نه‌وه‌یه که‌ سه‌له‌وات له‌سه‌ری و سه‌لام
 لیکنی، پیشانی ده‌دریت و فریشته‌ی پاسپیردراو پټی ده‌گه‌یه‌نن.
 (مجموع الفتاوی، ۲۷/۲۴۱).

۱ ره‌شنووسی کتییی ولنه‌کانی خواناسیی، ناصر سوبحانی، لا: ۲۱۲.

چالیکوره به ناوی (قهلیبی به در) و پیغه مبهری خوا (علیه السلام)
 چووه سهریان و یه که یه که به ناوی خوْیان بانگی کردن: (آبا
 جهل، عه ته به، شه ییه، ره بیعه ..)؛، فهرمووی: (هل وجدتم ما
 وعدکم ربکم حقاً؟ فقد وجدْتُ ما وعدنی ربی حقاً)،^۱ واته: نه ری
 نیوه نه وهی که خوا په یمانی پیدان به پاستیی دهستان
 که وت؟ من نه وهی که په روه ردگارم په یمانی پیدام، دهستم
 که وت. یه کیک له موسلمانانی صه حابه ی (به در) پرسیار
 ده کات: نایا مه گه ر نه واته ده بیستن، که تو قسه یان له گه ل
 ده که یت؟.. نا لیژدها وه لامیک ده داته وه که له وه لامه که یدا

^۱ ناماژیه به و ریوایه ته که نه مه به شیکیه تی: (..أیسرکم أنکم أطعتم
 الله ورسوله؟ فإننا قد وجدنا ما وعدنا ربنا حقاً، فهل وجدتم ما وعد ربکم
 حقاً؟ فقال عمر: یا رسول الله، ما تکلم من أجساد لا أرواح لها؟ فقال
 رسول الله (علیه السلام): والذي نفس محمد بیده، ما أنتم بأسمع لما أقول
 منهم". صه حیجی بوخاری، کتاب المقازی، باب: قتل ابی جهل، به
 ژماره: ۳۹۷۶، هه روه ها صه حیجی موسلیم، به ژماره: ۲۸۷۵.

کیشیه ک له گواستنه وه کهیدا پهیدا بووه،^۱ عبد الله کوپی عومر (خوای لی پازی بیت) له و ساله دا منداډ بوو، پوښت بچیت بۆ جهنگی (به در)، پیغه مبهری خوا (ﷺ) که پانندیی وه، فهرمووی: تو مندالی، پښگهت پی ناده م بیت. که واته عبد الله له وی ناماده نه بووه، نه و که سهی وه لاهه که ی گپراوه ته وه، هه له به کی له نه قله که دا کردوه. بویه دایکی ئیمانداران (عائیشه) راستی ده کاته وه. له جامعی صهحیحی بوخاریدا هه له که ی (عبد الله کوپی عومر) و راستکردنه وه که ی (عائیشه) ش (خوا له هه موویان پازی بیت) هه یه، به لام حه یف نه وانه ی که ده یانه ویت به ویستی خو یان سوودوه ریگرن، به شی

^۱ ناماژه به به و پړواپه ته که نه مه به شیکه له ده قه که ی: (... ايسرکم انکم اطعم الله ورسوله؟ فإنا قد وجدنا ما وعدنا ربنا حقاً، فهل وجدتم ما وعد ربکم حقاً؟ فقال عمر: یا رسول الله، ما تکلم من أجساد لا أرواح لها؟ فقال رسول الله (ﷺ): (والذي نفس محمد بيده، ما أنتم بأسمع لما أقول منهم). صهحیحی بوخاری، کتاب المغازی، باب: قتل أبي جهل، به ^۱ ژماره: ۳۹۷۶، هه روه ها صهحیحی موسلیم، به ژماره: ۲۸۷۵.

یه که م له فەرموده که دەگیرنەوه، بەلام راستکردنەوه که ی دایکی
 ئیمانداران (عائیشە) باسناکەن.

جا، (ابن عمر) دەفەرموی: پێغه مبه‌ر (ﷺ) له وه‌لامی نه‌و
 پرسیاره‌دا فەرموی: (وه‌نه‌بی ئیوه‌ باشتەر له‌وان نه‌م قسه‌یه‌ی
 من ببیستن)، یانی نه‌وانیش وه‌ك ئیوه‌ ده‌بیبیستن. كه‌وابوو
 نه‌گەر ئاوا بیته‌، ئیتر مردوو شت ده‌بیبستیت، به‌لام دایکی
 ئیمانداران (عائیشە) ده‌فەرموی: (ابن عمر) هه‌له‌ی کردووه‌و
 لی ئی تیکچووه‌! پێغه‌مبه‌ری خوا فەرموی: (ئیستا نه‌وانه
 ده‌زانن نه‌وه‌ی که من وتم حه‌قه‌و بۆیان پۆشن بووه‌ته‌وه‌)،^۱

^۱ مه‌به‌ستی مامۆستا نه‌و پێوايه‌ته‌یه که به‌م جوړه‌یه: (تُكْر عند عائشة
 أن ابن عمر يرفع إلى النبي ﷺ) أن الميت يُعَذَّب في قبره ببكاء أهله
 عليه. فقالت: وهل. إنما قال رسول الله: إنه ليعَذَّبُ بخطيئته أو بذنبه،
 وإن أهله ليَنكُون عليه الآن). صحيح البخاري، ۵/۳، كتاب المغازي، باب
 قتل أبي جهل. وصحيح مسلم، كتاب الجنائز، باب الميت يعذب ببكاء
 أهله عليه، الحديث رقم ۲۶۶. له پێوايه‌تیکێ تری سه‌هیحی موسیلمدا
 ده‌لیته‌: (عائیشە وتی: رَحِمَ اللهُ أبا عبد الرحمن، سَمِعَ شَيْئًا فَلَمْ يَحْفَظْ.

واته: مه به سستی نه وه نه بووه که دهنگی من ده بیستن، یانی
 ئیستا که یشتوون به مه تلەبو بویان پوون بووه ته وه که
 ئینزارم ده کردن به عه زاب له دواى مهرگ، ئیستا حالیان
 بووه. ئەمه غهیری نه وه یه که بلێت: دهنگی من ده بیستن.
 دایکی ئیمانداران (عائیشه) پشت به ئایه تیک ده به ستیت، که
 باسی نه وه ده کات نه وانه ی که له ناو قه بردان دهنگ نابیسن.
 نه وه که له سوره تی (فاطر) دا ده قه رموی: ﴿وَمَا أَنْتَ بِمُسْمِعٍ
 مَنْ فِي الْقُبُورِ﴾: تو ئاوا نیت که بتوانیت دهنگ بکه یه نیت
 به گوئی نه وانه ی که له ناو قه بره کاندان.^۱

۷- به لکه هیتانه وه به قه رموده له سه ر نه وه ی که مرؤف به
 نه ته قه تعیی له سه ر کاری خراپ سزا ده درییت، وه ک نمونه ی
 بکوژو کوژاوێک که نیازی کوشتنی یه کتریان هه بووه:

إنما مرّت علی رسول الله ((ﷺ)) جنازة يهودي، وهم يبيكون عليه، فقال:
 أنتم تبكون، وإنه ليُعذب، صحيح مسلم، ج ۲ / ۶۴۲، الحديث رقم ۲۵.
 ۱- ره‌شنووسی کتییی وانه‌کانی چواناسیی، ناصر سویمانی، ۷: ۳۱۲-
 ۳۱۵.

ماموستا ناصر ده لیت: "وهك نهو فرموده یه كه ده فرموی: (نگه ر دوو موسلمان گه یشتن به یهك، شمشیریان كیشا بۆ یه كتر، هر دوو كیان -قاتل و مه قتل- له جه هه ننه مدان. پرسیار ده كه ن بۆچی مه قتل له جه هه ننه مدایه؟ ده فرموی: چونكه نهویش ده یویست قاتیل كه بكوژیت، به لام نهو دهستی خوئی پیشخست)،^۱ به لئی له دنیا دا قاتل نیه، چونكه قه تلێك پووی نه داوه و (قیصاص) مه تره ح نابیت، به لام له قیامه تدا قاتیله."^۲

۸- به لگه هینانه وه به فرموده له سه ر نه وه ی كه مه به ست له (المغضوب علیهم) جووله كه نو (الضالین) نه صاران: ماموستا

^۱ مه به ست نهو فرموده یه یه كه ده فرموی: (إذا التقى المسلمان بسيفيهما، فالقاتل والمقتول في النار. فقیل: یا رسول الله هذا القاتل، فما بال المقتول؟! قال: إنه كان حريصاً على قتل صاحبه)، كه له م سه رچا و نه دا هاتوه: (صحيح البخاري، كتاب الفتن، باب إذا التقى المسلمان بسيفيهما)، به ژماره ۶۶۷۲. هه روه ها: (صحيح مسلم، كتاب الفتن وأشرط الساعة، باب إذا تواجه المسلمان بسيفيهما..) به ژماره: ۲۸۸۸.

^۲ په شنووسی كتیبی وانه كانی خواناسیی، ناصر سوېحانی، لا: ۲۲۴.

ناصر دهلیت: "له تهفسیری ثابتهتی (غیر مَعْصُوبِ عَلَيْهِمْ
وَلَا الضَّالِّينَ) دا ریوایهت کرلوه،^۱ که (مَعْصُوبِ عَلَيْهِمْ)
یهودن و (الضَّالِّينَ) نه صاران.^۲ به لام دواتر تبیینی ده دات
که نه وان وهك نمونه باسکراون.

۹- به لکه هیتانه وه به فرموده له سهر نه وهی که هر که س
سویند به غیری خوا بخوات تووشی شیرک یوه:

له و باره یوه ماموستا ناصر دهلیت: "له فرموده یه کدا که
(ترمذی) (رحمه الله) ریوایهتی ده کات و پلهی (حسه زنی)
پیده دات، ده گپ ریته وه که پیغمبر (ﷺ) فرمویه تی: (مَنْ

^۱ نامار هیه به ریوایهتیک که به چند ریگایهک هاتووه: وهك نه وهی
پیشه واه حمده له رقی خویه وه له (عدی بن حاتم) ده یگپ ریته وه.
دهلیت: (سألت رسول الله ﷺ) عن قول الله غير المَعْصُوبِ عَلَيْهِمْ
قال: هم اليهود، ولا الضالين؟ قال النصارى هم الضالون حگه له وه شر
له چندین سهرچاوهی تردا به دارپشمنی حیاوار هاتووه: نه وه
موصه ننه فی عبد الرزاق و سونه فی به یه قزو ترمذی و هند: بروه
(تهفسیری سیوتی، کوتابی تهفسیری سوره تی حمده) که هه موو
ریوایه ته گانی هیناوه.

^۲ به شنووسی کتبی وانه گانی حواناسیی، ناصر سوحاسی، لا ۳۴۶

حَلَفَ بِغَيْرِ اللَّهِ فَقَدْ كَفَرَ،^۱ أَوْ أَشْرَكَ،^۱ واته: ههركهس سویند به
 غهیری خوا بخوات، نهوه (کافر) بووه، یان (موشریک) بووه،
 نوو ریوایه ته، پراوییه که که وتووه ته گومان لییان، که یان
 فهرمووی: (فقد کفر)، یان فهرمووی: (فقد أشرك)... نه مه
 بابه تیکه که باسکراوه، سویند خواردن به غهیری خوا، چونکه
 له بهر نه وه یه که میك پیزلینانی تیدایه، هه میسه له ناو عوله مادا
 جیی باس بووه. بۆ نمونه (ابن مسعود) که یه کیکه له
 (سابقین) (خوای لی پازی بیئت) ده فهرمووی: "نه گهر من به
 درووه سویند بخۆم و بلّیم: (سویند به خوا)، پیم ئاسانترو
 خوشتره، تا به راست سویند بخۆم و بلّیم: (سویند به پیغه مبه)،
 یان (سویند به فلانه کهس)، چونکه نه گهر به درووه بلّیم:
 (سویند به خوا) تووشی گونا میك بووم، به لام نه گهر به راست
 بلّیم (سویند به پیغه مبه) یان (به که سیکی تر قه سه م)، نه وه

^۱ نه مه ریوایه ته، له م سه رچاوانه دا هاتووه: الترمذی: ۱۱۰/۴، البیهقی له:
 الکبری، ۲۹/۱۰، وتوشیه تی: "حدیث صحیح علی شرط الشیخین"، أبو
 داود: ۲۴۲/۲، أحمد: ۸۶/۲، ابن حبان: ۱۹۹/۱۰، و الحاكم له: المستدرک
 ۶۵/۱.

تووشی جوړيک له (شيرک) بووم و گوناوه کانی تر هه رچييه ک بن
له خوار شيرکه وهن"؛^۱ له بهر نه وه ده بېت ټينسان نيحتيات
بکات، هه رگيز به غه يری خوا سویند نه خوات.^۲

۱۰- به لکه هینانه وه به فهرموده له سهر نه وهی هه رکه س له
دهمی ده رچوو، سویندی خوارد به غه يری خوا، ده بېت خیرا
یه کتابه رستی خوی دوپات بکاته وه و بلتت: لا إله إلا الله:

له و باره یه وه ماموستا ناصر ده لیتت: "له م زه مینه یه دا
فهرموده یه کی ئیمام (بوخاری) که کتیبه که ی موعته به رترین
کتیبه له کتیبه کانی فهرموده دا، ریوایه ده کات که
پیغه مبه ری خوا (عليه السلام) فهرمووی: (مَنْ حَلَفَ وَقَالَ فِي حَلْفِهِ:

^۱ نه م ریوایه ته به م ده قه: "لأن أحلف بالله كاذبا أحب إلي من أن أحلف
بغيره صادقا"، له م سه رچاوانه دا هاتووه: مصنف ابن أبي شيبة:
۷۹/۳، هه روه ها: الطبراني له: المعجم الكبير ۱۸۳/۹ و مصنف عبد
الرزاق: ۴۶۹/۸، علامه (تهلواني) یش له (إرواء القليل)، به ژماره:
۲۵۶۲ ده لیتت: ریوایه ته که صحیح ه.

^۲ په شنووسی کتیبی وانه کانی خواناسیی، ناصر سوبحانی، لا: ۵۱۲.

واللات والعزى، فَلْيَقُلْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ^١. صحابه جارجار له بهر عاده تي پيشتريان، له ده ميان دهرده چوو، ده يانوت: (واللات والعزى)، واته: سويڼد به لات و عوزا! له سر زمانيان ده تراز، جا پيغه مبهري خوا فرمووي: (هر كه سيك له ده مي دهرچوو وتي: (واللات والعزى)!، با يه كسر موسلمانن تبي و ته وحیده كهي تازه بكاته وهو بلييت: (لا إله إلا الله)، چونكه نهو سويڼد خواردنه له تمهي لي ددات، بۆ نه وهی قهره بووی نه مه بكاته وه، ده بيت بلييت: (لا إله إلا الله).^٢

١١- به لگه هينانه وه به فرمووده له سر نه وهی كه نووسيني نوشته ي ناشرعي دايكي نه قاميه و پوقيه و دوعاي شرعي تنها به قورئان ده بيت:

^١ نه فرمووده به له سرچاوانه دا هاتوه: صحیحی بوخاری، به ژماره: ٦٦٥٠، صحیحی موسليم، به ژماره: ١٦٤٧. نه سائي، به ژماره: ٣٧٧٥، سونه نى نه بو داود، به ژماره: ٣٢٤٧، سونه نى ابن ماجه، به ژماره: ٢٠٩٦، موسنده دى نه حمده: ٣٠٩/٢.

^٢ ره شنووسى كتيبى وانه كاني خواناسيى، ناصر سوبحاني، لا: ٥١٤.

لهو بارهيه وه كاك ناصر دهلّيت: " (بۆ نموونه) له سه حيجى (موسلم) دا - كه كتيبى ژماره دووه له كتيبەكانى فهرموده دا- رپوايه ت كرلوه كه (عهوف كوپى مالك)، دهلّيت: (ئيمه له جاهيليه تدا ئهم كارانه مان ده كرد، وتمان: به پيغه مبهري خوا (عليه السلام): ئهمه چونه؟ ئايا دروسته ئيمه ئهم جوړه شتانه ئه نجام بدهين، يان نا؟ (ئهمه له عهره بيدا پيى دهلّين: (رُقِيّة)؛ شتيك كه ئينسان بيخوينى به سهر كه سيكدا، يان به سهر شتيكدا، بۆ ئه وهى كه چاك بيبته وه، (واته نوشته)، فهرمووى: (أَعْرِضُوا عَلَيَّ رُقَاكُمْ، لَا بَأْسَ بِالرُّقَى مَا لَمْ تَكُنْ شِرْكَاً)، واته: (ئهو نوشته و نواعيانه تان بيتن، پيشانم بدهن)، بيانخويننه وه بۆم، بزاتم چۆن و چين؟ (رُقِيّة) كان ئه گهر شيرك نه بن و هاوهل بۆ خوا دلتان يان تيدا نه بيت، قهى ناكات.. يانى ليكولينه وهى له سهر ده كردن، ئه گهر بهاتايه و له ناو يه كيك له وانه دا شتيكى تيدا بووايه ئه وهى بگه ياندايه كه چاوه پيى سووديك، يان لادانى

١ صحيح مسلم، كتاب السلام، باب: لا بأس بالرقى، ما لم يكن فيه شرك، به ژماره: ٢٢٠٠.

زیانتیک له غهیری خوا ههیه، ئەمانه‌ی به (شیرک) داده‌ناو پرده‌ی ده‌کردنه‌وه. ئەگەر شتیک غهیری ئەوه‌ش بووایه، بۆ نمونه دلوا له خوا بکات، خوایه شیقای ئەم کەسه بدهو له‌م بابەته ئوعای خیرتیک بووایه، ئیجازە‌ی دەدا.^۱

۱۲- بە‌لگە‌هێنانە‌وه به‌ فرموده‌ له‌سه‌ر حەرامبوونی شەنس و فالگرتنە‌وه به‌ ئەستیره‌:

له‌و باره‌یه‌شه‌وه له‌ هه‌مان ئاقاردا کاک ناصر ده‌لێت: " (أبو داود) فرموده‌یه‌کی به‌ سه‌نه‌دیک‌ی سه‌حیح ڕیوایه‌ت کردوه - ئەویش یه‌کیکه‌ له‌ عوله‌مای گه‌وره‌ی فرموده‌ - به‌م جو‌ده‌یه‌: که‌ پێغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) فرموویه‌تی: (من اقتبس شعبة من النجوم، فقد اقتبس شعبة من السحر)^۲، واته‌: هه‌ر کەس یه‌ك لق، یه‌ك پرشته، له‌ (حسابگرتنه‌وه) - له‌سه‌ر ئەساسی چاره‌نووس و به‌خت و ناوی ئەستیره‌کان - وه‌ربگرێت و قبوڵی

^۱ په‌شنووسی کتییی وانه‌کانی خواناسیی، ناصر سوپجانی، لا: ۵۱۵.

^۲ ئەم ڕیوایه‌ته‌ له‌م سه‌رچاوانه‌دا هاتوه‌: سونه‌نی ئەبو داود: ۳۹۰۵،

سونه‌نی ابن ماجه‌: ۳۷۲۶، به‌ سه‌نه‌دی سه‌حیح، موسه‌دی ئەحمه‌د:

بکات، ئەمە بە شێک و لقیك لە شیرکی وەرگرتوو. جا لە ولاشەو
 لە بارە ی شیرکدا (نیمام بوخاری) پڕیوایەت دەکات کە (بجالە ی
 کوپی عەبدە)، یەکیکە لە موسلمانان دەلێت: خەلیفە عومەر
 (خوای لی پازی بیّت) لە دەورە ی خیلافەتیدا فەرمانی بۆ
 دەرکردن و بۆی نووسین: (أَقْتُلُوا كُلَّ سَاحِرٍ وَ سَاحِرَةٍ)^۱: هەرچی
 پیاوی ساحرو ژنی ساحرە بیانکوژن. دیارە کە کوشتنیش
 مەروا بۆ شتیکی سووک و ئاسان ناوتریت، ئەمە لەوانە یە کە
 خوا دەفەرموێ: (دروست نیه گیانیك، نە فسیك بکوژیت،
 مەگەر یان بە قصاص، یان لە کاتیكدا کە (إفساد فی الأرض)
 بکات، کە ئەم سیحرە ئەچیتە ئەو خانە یەو.^۲

۱۲- بە لگە هێنانەو بە فەرموودە لە سەر ئەو ی کە نابیت
 موسلمان بچیتە لای (عرّاف) و (کاھن) و پڕویان پی بکات:

^۱ ئەم پڕیوایەتە بوخاری، بە ژمارە: ۳۱۵۶ و ئەبو داوود، بە ژمارە:
 ۲۰۴۲، گێراویانەتەو.

^۲ ڕەشەنۆسی کتیی وانیکانی خواناسیی، ناصر سویحانی، لا: ۵۱۶.

لهو بارهيه شه وه ماموستا ناصر ده لیت: "(ئیمام مسلم) له کتیبه صحیحه کهیدا ریوایه ده کات، که پیغه مبهری خوا (عَلَيْهِ السَّلَام) فهرموویه تی: (مَنْ أَتَى عَرَّافًا فَسَأَلَهُ عَنْ شَيْءٍ، فَصَدَّقَهُ، لَمْ تُقْبَلْ لَهُ صَلَاةُ أَرْبَعِينَ يَوْمًا).^۱ (عراف) له گه ل کاهیندا له یه که وه نزیکن، (عراف) به که سیك ده لین لای خه لکی ی بانگه شه ی نه وه بکات که من شتی زور ده زانم، بۆ نمونه له ناینده ی ئیوه شت ده زانم، ئاواتان به سهر دیت و ئاوا پووداویک دیته پیتان و له دهستی پژگارتان ده بیت، هاوسییه کتان هیه که له پتی تودایه و له تمهیه ک لی نه دات و به لام سهرکه وتوو نابیت.. له م دهنگو باسو بابه تانه! یان گوایه خه بهر نه دهن لهو شتانه ی که له دلی ئینساندان. (کاهین) یش نزیک ی نه مهیه... جا فهرمووده که ده فهرموئ: ههر که سیك بچیته لای

^۱ نهو ریوایه ته ی سهر وه، بهو ده قه که ماموستا ناصر هیئاویه تی له موسنده ی نه حمده: ۶۸/۴ هاتووه وه ندیک له زانایانی فهرمووده وتوویانه: وشه ی (فَصَدَّقَهُ) تیدا نیه. نهو ده قه ی که له صحیحی موسلیمدا هاتووه، به ژماره: ۲۲۳۰ به م جوړه یه: (مَنْ أَتَى عَرَّافًا فَسَأَلَهُ عَنْ شَيْءٍ لَمْ تُقْبَلْ لَهُ صَلَاةُ أَرْبَعِينَ لَيْلَةً).

عەررافىك - ئەو قالچى و حسابگىرانهى كه دهگپىن و نهوانهى به خه يالى خويان چاره نووسى خهك ديارى نهكن، (لهوانن) - شتىكى لى بپرسى و دواى باوه پى بكات، چل پڤڤ نوپى لى قبول ناكريت..

جا نهگەر ئينسان كه ميتك بير لهم فهرمووده به بكاتوه، ده زانيت كه ئەم مهسه له به چهنده گوره به، خوا له قورئاندا باسى كردوه كه نوپڤ چله پوپه ي چاكه و ههسهناته و (سهينات) راده مالتيت، وهك له كوتايى سوره تى (هود) دا ده فهرموى: ﴿وَأَقِمِ الصَّلَاةَ طَرَفِي النَّهَارِ وَرُفَاً مِنَ اللَّيْلِ إِنَّ الْحَسَنَاتِ يُذْهِبْنَ السَّيِّئَاتِ﴾ هود^۱

۱۴- به لگه ميتانه وه به فهرمووده له سهه نه وهى كه نابيت موسلمان بپواى به شووم و شهنس و نوقلانه ليدان و نهوجوره شتانه مه بيت:

^۱ په شنووسى كتيبي وانه كانى خواناسيى، ناصر سوبحاني، لا: ۵۱۹.

له م باره يه وه مامؤستا ناصر ده لّيت: "له م زه مينه يه شدا
 فرموده يه ك هه يه به سه نه ديكي باش، (بزّار) پيوايه تي
 كړيوه، كه نه ویش يه كيكه له عوله ماي فرموده،
 پيغه مبهري خوا (عليه السلام) فرموده تي: (ليس مِنّا مَنْ تَطِيرَ، او
 تُطِيرَ له، او تُكْهَنَ، او تُكْهَنَ له، او سَحَرْ او سَحِرْ له)^۱. واته: له
 نيغه نيه، ليّمان به دهره، كه سيك كه شتيك به (شووم) بزانيّت،
 چونكه نينساني موسلمان عقيده ي نه وهنده پاك و خاوينه كه
 تنها خوا به وه ده زانيّت كه بتوانيّت نه فعيك بينيّت، يان
 زهره ريك لادات، يو نه مهش نه سباييكي دياريكراوي داناوه. يو
 نمونه (پژمه) ي نينسان له قانوني خوادا هوّكاري جهلبي نه فع
 يان ده فعي زهره ر نيه، شتيكه وه همي خه لك دروستي ده كات،
 جا كاتيک وه هميكيش ناوا بوو كه نه م پژمه يه ي كرد به
 به ربه ستيك له به رده م نه جامداني كاريك و گوراني برپار يو

^۱ (بزّار) له كتيبي (الترغيب): ۳۲/۴ و (الهيثم) له كتيبي (مجمع الزوائد):
 ۱۱۷/۵، نه و پيوايه تيان گيږاوي او ته وه و (المنذري) سه باره ت به پله ي
 لروستبي سه نه دي پيوايه ته كه وتوويه تي: (جيّد) ه.

شتیک، نیتړ پېش له وه همی ناگیریت، دوايي نیتیمالی هیه
هرچی شیوهی شیرکیشه له م زه مینه نادرسته دا که له مه دا
پهیدا بووه، جیگیر بییت. هروها ده فرموی: له نیتیم نیه
که سیکیش که خه لکی تر وای بۆ بکن، یانی که سیک خوی نه م
کاره نه کات، به لام که سیکي تر - بۆ نمونه بلیت -: سه بری
هیتنا!، پژمه یه ک لی درا، تو نه و کاره مه که و نه ویش قبولی
بکات له و، نه ویش چ خوی بیکات، شیوهی یه که م، چ خه لک
بۆی بکن و قبولی بکات، به هرحال هر قبولی کردووه
په پیره وی نه و وه همی کردووه.^۱

۱۵- به لکه هیتانه وه به فرموده له سر نه وهی که نابیت
زیاده پژی له ته قدیسی پیغه مبردا بکریت:

له م باره یه وه ماموستا ناصر ده لیت: "فرموده یه ک هیه
(بوخاری و) (موسلیم) پیوایه تیان کردووه - که نیتړ
فرموده یه ک نه م نوانه به یه که وه پیوایه تی بکن، زقر
موخته به ره و له فرموده صحیحه کانه - ده فرموی :

^۱ په شنووسی کتیبی وانه کانی خواناسی، ناصر سوبحانی، لا: ۵۲۳.

پیغمبره‌ری خوا (ﷺ) له زه‌مینه‌ی قه‌ده‌غه‌کردنی زیاده‌پو‌یی
 له‌ریزگرتنی پیاو‌چا‌کاندا، فه‌رمویه‌تی: (لا تُطْرُونِي كَمَا أَطْرَبِ
 النَّصَارَى ابْنِ مَرْيَمَ، فَإِنَّمَا أَنَا عَبْدُهُ، فَقُولُوا: عَبْدُ اللَّهِ وَرَسُولُهُ)،
 واته: ئه‌وه‌نده به‌ مندا هه‌لمه‌ده‌ن، ئه‌وه‌نده ستایشم مه‌که‌ن له
 سنوور ده‌ریجن، وه‌ك ئه‌وه‌ی (نه‌صارا) سه‌باره‌ت به‌ (عیسی)
 کو‌پی (مریم) کردیان. من عه‌بدیکم، به‌نده‌یه‌کم، بَلِّیْن: (عبد
 الله ورسوله)، یانی هه‌قتان نیه وه‌صفیک‌ی وه‌هام بکه‌ن که‌ بینه
 ه‌وی باس‌کردنی هه‌ندیک شت که‌ حه‌ق نیه له‌ یاره‌ی منه‌وه
 زیاده‌پو‌یی له‌م زه‌مینه‌یه‌دا بکه‌ن.^۲

۱۶- به‌لگه‌هه‌تانه‌وه به‌ فه‌رمووده له‌سه‌ر قه‌ده‌غه‌کردنی

وشه‌ی (سید) بۆ پیغمبره‌ری خوا (ﷺ):

كَاكَ نَاصِر لَمْ لَا يَهْنَهُ شَوْهَ نَمُونَهُ بِه‌ چهند فه‌رمووده‌یه‌ك
 دینیته‌وه‌ ده‌لیت: "له‌ زه‌مینه‌ی قه‌ده‌غه‌کردنی زیاده‌

^۱ ئەم فه‌رمووده‌یه بو‌خاری له‌ به‌شی (أحاديث الأنبياء)، به‌ ژماره
 (۲۱۸۹) گه‌راویه‌ته‌وه.

^۲ په‌شنووسی کتییی وانه‌کانی خواناسیی، ناصر سو‌یحانی، ۷: ۵۲۶.

ریزگرتنی پیڻه مبهري خوادا (ﷺ) و بهر زکړنه وهی زیاتر له و
 مه نزیله تهی که خوا پتی داوه - که عبودییه و پریساله ته -
 (أبوداود) به سه ندیکی باش (جید) فرموده یه ک پریوایه ت
 ده کات، ده لیت: یه کیک له موسلمانان به ناوی (عبد الله)
 ده لیت: (انطلقت في وفد بني عامر إلى رسول الله ﷺ): له گه ل
 نوینه رانی تایفه ی (به نی عامر) دا چووم بۆ لای پیڻه مبهري خوا،
 (فقلنا: أنت سيدنا): وتمان - به پیڻه مبهري خوا - تۆ سه ییدو
 سه روهري ئیمه یه، (قال: السيد الله تبارك وتعالى)، پیڻه مبهري
 خوا فرموی: سه روهرو سه یه (الله) خوای گه وره یه، نه ک من.
 که واته قه ده غه ی کرد که وشه ی (سه یه) ی بۆ به کار بیه ن.

مه روه ها (نه سانی) که یه کیکی تره به نه ئیمه ی فرموده،
 نه ویش هر به سه نه دیکی باش، له م زه مینه یه دا پریوایه ت
 ده کات که (أنس بن مالك) - یه کیکه له صحابه (خوای لیتی
 رازی بیت) - ده فرموی: کومه لیک هاتن بۆ لای پیڻه مبهري خوا

^۱ له (سنن أبي داود، کتاب الأدب، باب في كراهية التماذج)، به ژماره:

(ﷺ)، وټيان: (يا رسول الله، يا خَيْرَنَا، وابن خَيْرِنَا، وسَيِّدَنَا، وابن سَيِّدِنَا): (نهی پیغهمبری خوا! نهی باشتړینی نېمه، نهی کورې باشتړینی نېمه، نهی سه‌روه‌ری نېمه، نهی کورې سه‌روه‌ری نېمه!)، ناوا ناویان ده‌برېو بانگیان لیده‌کرد. پیغهمبر (ﷺ) فرموی: (يا أيها الناس، قولوا بقولكم، ولا يَسْتَهْوِيَنَّكُمُ الشَّيْطَانُ، انا محمد بن عبد الله ورسوله، والله ما أُحِبُّ أَنْ تَرْفَعُونِي فوق منزلتي التي أنزلني الله عزَّ وجلَّ)¹، فرموی: خه‌لکینه، قسه‌یه‌ک که شایسته‌یه بیکه‌ن، نه‌مه نېوه چی ده‌لین؟ شه‌یتان سقوتتان پې نه‌کاتو نه‌تانکی‌شې به‌ره‌و لای خوی، من، موچه‌ممه‌د، به‌نده‌و په‌سولی خوام، من حز ناکه‌مو پیم ناخو‌شه که بالآتر له پله‌وپایه‌یه‌ک که خوا بوی دانام، بمبه‌نو به‌رزم بکه‌نه‌وه، پله‌ی من عبودیه‌تو پر‌ساله‌ته.

¹ نه‌سانی به‌سه‌نده‌ی (جید)؛ ریوایه‌تی کردوه. پېشه‌وا نه‌حمه‌دیش له موسنده‌که‌یدا: ۱۵۲/۲، ریوایه‌تی کردوه.

یانی: (سیدنا، ابن سیدنا، خیرنا، ابن خیرنا) و.. ئەمانە چین،
بۆ من بە کاری دینن؟! "۱"

۱۷- بەلگە هێنانەووە بە فەرموودە لەسەر حەرامبوونی (بیدعە) و
داھێنان لە عیبادەتدا:

لەو بارە یە شەووە مامۆستا ناصر فەرموودە یەکی بە ناوبانگ
دەکاتە بەلگە و دەلالت: "فەرموودە ی ترمەن هە یە بۆ ئەمە،
دە فەرمووی: (کُلُّ مَا لَيْسَ عَلَيْهِ أَمْرُنَا فَهُوَ رَدٌّ): هەرچی بە
فەرمانی ئێمە ی لەسەر نە بیئت و بە پێی فەرمانی ئێمە نە بیئت
و هەرنە گیراوە، یانی ئەگەرچی بە مەبەستی عیبادەت و بەندەیی
خواش بیئت. "۲"

۱- پەشنووسی کتێبی واتهکانی خولناسیی، ناصر سوپحانی، لا: ۵۲۷.
۲- ئەم فەرموودە یە لەم سەرچاوانەدا هاتوووە: صەحیحی بوخاری، بە
ژمارە: ۲۶۹۷، صەحیحی موسلیم، بە ژمارە: ۱۷۱۸، سونەنی
ئەبو داوود، بە ژمارە: ۴۶۰۶، (ابن ماجە) بە ژمارە: ۱۴، سونەنی
دارەقوتنی، بە ژمارە: ۴/۲۲۴، سونەنی بەیھەقی، بە ژمارە: ۱۰/۱۱۹.
۳- پەشنووسی کتێبی واتهکانی خولناسیی، ناصر سوپحانی، لا: ۵۲۸.

۱۸- به لگه هیئانه وه به فهرموده له سه ره وهی که له سه لاواتدانی ناو (ته حیات) ی نوژیژدا وشه ی (سیدنا) به کار نه براوه:

ماموستا ناصر ده لیت: "له م زه مینه یه دا ته نانه ت هه له تا نه و سنوره گه شتووه، ده خاله ت کراوه له گو شه یه ک له مه سائیلی عیباده تدا، که حق نیه هیچ جو ره ده خاله تیکی تیدا بکریت، سه لاواتیک که پیغه مبه ری خوا (ﷺ) خو ی صیغه و عیباره ته که ی داناوه، ده بیّت به پی ی نه وه سه لاوات بدریت، هه ستاون زیاده یان تیدا کردووه، (مه به سستی زیاد کردنی وشه ی (سیدنا) یه). سه حابه له پیغه مبه ری خوا (ﷺ) یان پرس ی: خوا فهرمو یه تی (صلّوا علیه)، ئیمه چۆن سه لاوات له سه ره بده یین؟ فهرمو یی: ئاوا بلّین: (اللهم صلّ علی محمد وعلی آل محمد، کما صلیت علی آل إبراهیم، وبارک علی محمد، وعلی آل محمد، کما بارکت علی آل إبراهیم فی العالمین، إنّک حمیدٌ مجید). ئه مه ریوایه تی که، هه ندی ریوایه تی تریش هه ن، به م جو ره: (علی إبراهیم وعلی آل إبراهیم)، هه روه ها ریوایه ت

ههيه (أزواجه وذرياته) يش زيادكرلوه به (أل)هكه، كه نهوان به شتوهى تايبهتى ناويان براوه له جوملهى (أل)، كه له هيچ كام لهم پيوايهتانه وشهى (سَيِّد) نيه، كهچى هاتوون وشهى (سَيِّد)يان بهكار برهوه.^۱

۱۶- بهلگههينانهوه به فهرموده لهسهر شهوهى كه پهوا نيه قهبرستان و سهر قهبرى صالحان بكرته مزگهوت، يان نويزيان تياا بكرت:

لهم بارهيهوه ماموستا ناصر چهند فهرمودهكى هيناوه و دهليت: "له بارهى پيزگرتن له قهبرى پيغه مبهران (عليهم الصلاة والسلام) و كردنيان بهجتي نويز بۆ موبارهكيى، نيعام موسليم له كتيبه سهحيه كهيدا فهرمودهيهك پيوايهت دهكات، كه پيغه مبهري خوا (عليه السلام) ماوهيهكى كه م پيش شهوهى فهوت بكات، فهرمووى: (ألا إنما كان قبلكم كانوا يتخفون قبور انبيائهم وصالحهم مساجد، ألا فلا تتخفوا القبور مساجد، إني

۱ رهشنووسى كتيبي وانهكانى خولناسيى، ناصر سوپهاني، لا: ۵۷۸.

أَنهَآكُم عَن ذَٰلِكَ)^۱، فەرمووی: ها، وریا بن! ئەوانە ی پێش ئێوە،
 گۆپی پێغەمبەرەکانی خۆیان دەکرد بە جینگە ی نوێژیان، بۆ
 بەرەكەت دەچوون لەوێ نوێژیان دەکرد، تا (گواهی) نوێژەکیان
 باشتەر قبول بێت! هۆشتان بێت ها! قەبرەكان نەكەن بە
 جینگە ی نوێژ، ئەوێ من نەهیتان لێ دەكەم. پێی پراگەیاندن ئەو
 غەلەتە ی كە پێشینیان تووشی بوون، ئێوە تووشی نەبن،
 چونكە نوێژ دەبێت موخلیصانەترین كار بێت، كە ئینسان بۆ
 خوا ئەنجامی دەدات، لەوێ شتی تری تێكەڵاوە دەبێت، دەچیت
 لەسەر ئەو قەبرە نوێژەكە دەكات، (گواهی) بۆ ئەوێ باشتەر
 قبول ببێت، بۆ نموونە بەرەكەتێك بۆ ئەو كەسە لەوێ نازل
 دەبێت، ئەمیش بگرتەووە نوێژەكە ی باشتەر ئەنجام بدات.

هەرۆه ها دایکی ئیمانداران (عائیشە) و (ابن عباس) (خوایان
 لێ رازی بێت) دەفرموون: (لَمَّا نَزَلَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ)

^۱ سەرچاوە ی فرمودەكە: " (صحيح مسلم، كتاب المساجد ومواضع الصلاة، باب النهي عن بناء المساجد على القبور، واتخاذ الصور فيها، والنهي عن اتخاذ القبور مساجد)، بە ژمارە: ۵۳۲.

عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) طَفِقَ يَطْرَحُ خَمِيصَةً لَهُ عَلَى وَجْهِهِ، فَإِذَا اغْتَمَّ بِهَا كَشَفَهَا عَنْ وَجْهِهِ فَقَالَ -وَهُوَ كَذَلِكَ- لَعْنَةُ اللَّهِ عَلَى الْيَهُودِ وَالنَّصَارَى اتَّخَذُوا قُبُورَ أَنْبِيَائِهِمْ مَسَاجِدَ، يُحَذِّرُ مَا صَنَعُوا^۱.

فهرموده که له نیتوان (بوخاری و مسلم) دا (متفق علیه) یه، که پله ی زُور به رزه، ده فهرموون: کانتیک که پیغمبره ی خوا که وته حاله تی مهرگ، له و کاته دا پارچه په رویه ک لای ده ستیدا بوو، هه روا تاویه ناو دهیدا به سهر دهم وچاویدا، دواى ماویه ک له سهر دهم وچاوی لایداو فهرمووی: له عنه تی خوا له یه هوو نه صارا، قهبری پیغمبره کانیاں کرد به جیگه ی نویژ. (عائیشه) و (ابن عباس) (خوایان لی پازی بیّت) ده فهرموون: پیغمبره ی خوا (عليه السلام) ده ترسا، وریای ده کردنه وه له وه ی که له وه و پیش کرلو، له نوممه تی نه میشدا دوباره نه بیته وه^۲.

^۱ ثم فهرموده یه له م سه رچاویه دا هاتووه: (صحيح البخاري، كتاب الصلوة، أبواب استقبال القبلة، باب الصلاة في البيعة)، به ژماره: ۴۲۵. هه روه ها: (صحيح مسلم، كتاب المساجد، ۱/۳۷۷).

^۲ په شنووسى کتیبى ولته کانی خواناسی، ناصر سوبحانی، لا: ۵۳۲.

۲. - به لگه میتانه وه به فهرموده له سهر نه وهی که ناره وایه
 مړوؤ له سهر گړی مردوان دابنیشیت، یان نویژیان له
 گورستان بکات:

له م باره یه شه وه ماموستا ناصر ده لیت: " .. ته نانه ت به
 شیوهی په ها نه می کراوه له وهی که نینسان به ره و پوهی هر
 قه بریک نویژ بکات. فهرموده یه کی تری صحیح که نیام
 موسلیم پړوا یه تی ده کات، ده فهرمویت: (لا تَجْلِسُوا عَلَى الْقُبُورِ،
 وَلَا تُصَلُّوا إِلَيْهَا)، دامه نیشن له سهر گوره کان - نیتر دانیشتن به
 هر شیوه یه ک بیت، بؤ نمونه بچیت دانیشتیت بؤ که سبی
 فه یزو به ره که ت، یان به شیوهی نیهانه ت و بیړیزی له سهری
 دانیشتیت، جگه له حالاتی زه روری، که نینسان هیچ پڼگه یه کی
 نامینیت - هر وه ها پوه به گوره کان، نویژ مه که ن..

نیتر نه وه ته ولو برلوه ته وه، بؤ نه وهی هیچ بیانویه ک
 نه میتنیه وه، چونکه نه گهر پڼگه بدریت به ره و پوهی قه بریک
 نویژ بکرت - نه گهر چی به شیوهی ناساییش بیت - دواپی
 پڼگه ده کرتیه وه، که سیک ده چیت بؤ قه بریکی ترو یه کیک بؤ

یه کیکی ترو پاشان ده چنه سهر قهبری صالحه کان و پوویان
تیده که نو نه و مه سه له ی شیر که پهره ده سینیت.^۱

۲۱- به لکه هیتانه وه به فهرموده له سهر نه وه ی که ناره وایه بینا
له سهر گوپی مردوان دروست بکریت و که چکاری گۆر بکریت:
له و باره یه وه کاک ناصر فهرموده یه ک ده کاته به لکه و
ده لیت: "نیمام موسلیم ریوایه ده کات، (جابر) - که یه کیکی
له صحابه - ده فهرموی: (نهی رسول الله ﷺ) عن تجصيص
القبر، وأن یقعد علیه، وأن یبنی علیه بناء)،^۲ واته: پیغه مبهری
خوا نه می کرد له وه ی قهبر که چکاری و ئاهه ککاری بکریت،
یانی ده بییت حاله تیکی عادی بییت، ته نها خۆل و به رد بییت، تا
کاتیک نه و ئیسقانانه پتورکان و بوون به خاک، ئیتر ریگه بدات
بو نه وه ی هه لته کیتیرین و دووباره که سیکی تری تیبخه ن، خۆ
نه و قهبره تا قیامهت مولکی نه و نیه، تا کاتیک به شیک له وی

^۱ په شنووسی کتیبی وانه کانی خواناسی، ناصر سوبحانی، لا: ۵۲۲.

^۲ سه رچاوه ی نه م فهرموده یه: (صحيح مسلم، كتاب الجنائز، باب النهي
عن تجصيص القبر والبناء علیه)، به ژماره: ۹۷۰.

تیدا ماوه، قهبری نهوه، نوایی دووباره سوودی لی وهرده گیریت
 بو قهبری تر، بویه نه می کرد له وهی که ئاهه ککاری و
 که چکاری بکریت.^۱

۲۲- به لکه مینانه وه به فرموده له سهر نه وهی که رهوا
 نییه گۆپی مردوو بهرز بکریته وه:

کاک ناصر ده لیت: "له فرموده یه کدا که (ئیمام موسلیم)
 ریوایه تی ده کات له خه لیفه علی (خوای لی پازی بیت)،
 ده فرموی: پیغه مبهری خوا (ﷺ) نارد می بو شوینیک، بو
 مهئموریه تیک، که نه وه بوو بگم به هر قه بریکی بهرز، له گه ل
 زه ویدا ریکی بکه مه وه ته ختی بکه م، وازی لی نه مینری مه روا
 به به رزی بهیلریته وه، (ﷺ) (بعته، وأمره أَلَّا يَدَعَ قَبْرًا مُشْرِفًا،
 إِلَّا سَوَاهُ).^۲

^۱ په شنووسی کتیبی وانه کانی خواناسیی، ناصر سوبحانی، لا: ۵۳۸.
^۲ ئەم فرموده یه موسلیم به ژماره (۹۶۹)، گنځراویه ته وه. به لام زانایان
 وتووایه: مه به ست نه وه نیه که گۆپی مردوو به ته وایی ته خت بکریت
 له گه ل زه وی، به لکو ده توانریت به ئەندازه ی بستیک بهرز بکریته وه،
 نه وه ندهی که بزانی ریت نه شوینه گۆپه و لاشه ی تیدایه. فرموده که

۲۲. به لگه مینانه وه به فهرموده له سهر نه وهی که هه لواسینی
 په پږو پاتال و هه رشتی تر به دارو دره ختدا، به نیه تی پارانه وه
 له غه یری خوا، قه ده غه کراوه:

کاک ناصر ده لیت: "یه کیتی تر له و لادانه عه قیده بیانه ی که
 له ناو موسلماناندا په ره ی سه ندووه، نه وه یه هه ندیک شت که
 په یوه ندیی به یه کیک له پیاو صالحانه وه بیت، ده یکن به جتی
 ته وه ججوهی قه لیبیان و به موباره کی ده زانن و لیتی چاوه پږی
 ده کن که بیت به واسیته بۆ راکیشانی سوویدو لادانی زیان.
 له م نمونه یه له زه مان ی پیغه مبهردا (ﷺ) شتیک پوهی دا،
 (ترمذی) فهرموده یه ک ده گپږته وه و پله که ی به (صحیح)
 داده نیت، ده فهرموی: (أبو واقد الليثی)، یه کیکه له موسلمانانی
 سه رده می پیغه مبهردا (ﷺ) ده فهرموی: (خَرَجُوا عَنْ مَكَّةَ مَعَ
 رَسُولِ اللَّهِ ﷺ) إِلَى حُنَيْنٍ، قَالَ: وَكَانَ لِلْكَفَّارِ سِدْرَةٌ يَغْكُفُونَ

مه به سستی نه و گورانه بووه که له و سه رده مه دا رډر به رز کراونه ته وه و
 هه ندیکیان بیشکه و بینایان له سهر دروستکراوه. بپوانه: (شرح النووي
 علی صحیح مسلم)، (۳۶/۷).

عِنْدَمَا، وَيُعْلَقُونَ بِهَا أَسْلِحَتَهُمْ؛ يُقَالُ لَهَا: ذَاتُ أَنْوَاطٍ. قَالَ: فَمَرَرْنَا بِسِدْرٍ خَضِرَاءَ عَظِيمَةٍ، قَالَ: فَقُلْنَا: يَا رَسُولَ اللَّهِ، اجْعَلْ لَنَا ذَاتَ أَنْوَاطٍ. فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): قُلْتُمْ -وَالَّذِي نَفْسِي بِيَدِهِ- كَمَا قَالَ قَوْمُ مُوسَى: اجْعَلْ لَنَا إِلَهًا كَمَا لَهُمْ آلِهَةٌ! قَالَ: إِنَّكُمْ قَوْمٌ تَجْهَلُونَ. إِنَّهَا لَسُنَنٌ، لَتَرْكَبُنَّ سُنَنَ مَنْ كَانَ قَبْلَكُمْ، سُنَّةُ سُنَّةٍ). (ابن أبي عاصم) له (كتاب السنة) دام

پرسته‌ی زیاد کردوه: (.. ونحن حديثو عهد بکفر).^۱

ده‌لَیت: کاتیک که له‌گَل پیغه‌مبیری خوادا چوون بۆ (حونه‌ین)، له‌وئی موشریکه‌کان دره‌ختیکیان مه‌بوو، به‌ ناوی (سیدره) -که به‌ فارسی (کناری) پی ده‌لَین- به‌ شتیان ده‌زانی، له‌ لایدا زۆر ده‌مانه‌وه به‌ به‌ره‌که‌تداریان ده‌زانی و نه‌سه‌له‌جه‌کانیان پێدا مه‌لده‌واسی، ئیتر نه‌وه‌نده مه‌شهور بوو بوو که پێیان ده‌وت (ذات أنواط)، یانی نه‌و دره‌ختی که شتی

^۱ سه‌رچاره‌کانی نه‌م له‌رمووده‌یه: موسه‌دی نه‌حمه‌د: به‌ژماره‌: ۲۱۲۹،
 سونه‌نی ترمذی، به‌ ژماره‌: ۲۱۸۰، به‌ سه‌نه‌دی (حسن صحیح)،
 (ته‌لبانی)ش له‌ (ریاض الجنة)دا به‌ ژماره‌: ۷۶، وتووێتی: (صحیح)ه.

پیتدا ئاویژان دەرکرت. دەرلئت: ئیمەش تێپەرین بە لای
 ڕەختیکی سەوزی بەرز لەوانە، وتمان بە پێغمەبەری خوا: ئا،
 (ذات انواط) ئیکیش بۆ ئیمە دابنێ. یانی با ئیمەش ڕەختیکی
 ئاوامان ببیت، جێی ئەوە ججوهی دلمان بێت و موبارەك بێت و
 ئەسلەحە و شتی خۆمانی پیتدا بکەین و بچین لە بنیدا دانیشین!
 پێغمەبەری خوا (ﷺ) فرمووی: سوێند بە و زاتە ی گێانی
 منی بە دەستە، هەر ئەو قسەیە ی قەومی (موسا) کردیان،
 لەگەڵ مندا کردتان. (مەبەست ئەوەیە کاتێک لە دەست
 فیرعەون ئەجاتیان بوو، لە ئاوەکە کردیانە ئەو بەرمووە بەرەو
 (سینا) دەچوون، دایان بە لای قەومیکی موشریکدا، کە
 فریادپەرەسیان بۆ خۆیان دانا بوو. ئەمانیش لە دواي ئەو هەموو
 زەحمەتە کە موسا پێغمەبەر لەگەڵیان کێشابووی، -هەولی
 دابوو کە دەروونیان تەصفیە بکات لەوەی کە جگە لە خوا هیچ
 لایەنێک بە ئیلاھو فریادپەرەسو فرمانپەرەوای خۆیان نەزانن-
 داوایان لی کرد، وتیان: ئادەیی، وەك چۆن ئەم قەومە ئالیهه و
 فریادپەرەسانیان هەیه، بۆ ئیمەش چەند فریادپەرەسیک

دامه زرينه، (تا بيانكه ين به وه سيله واسيته له نتيوان خومانو
 خوادا)! وه لامى پيښمبهه موسى نه وه بوو كه ﴿إِنَّكُمْ قَوْمٌ
 تَجَاهِلُونَ﴾ (الأعراف، نيوه قهوميكى جاهيلو نه زلنن، كه
 وه ها پيشنيارتك ده كه ن، ئينسانيك خوا بو نه وه ي دروست
 كړيو وه توانايي و ئيستيعدادى ناواي پيدلوه، كه راسته وخو
 له گه ل خويدا په يوه نديى بكات و دلاوى سوو و لادانى زيانى
 لتيكات، نيتړ واسيته و وه سيله دانان له نتيوان خو و خوادا،
 يانى چى!) نه دجا قه رموى: نه وه په وشو و پريازگه ليكن،
 نيوه ش سولرى نه و په وشو و پريازانه نه بن و سوننه
 به سوننه ده چن به شوپنياندا...) له به رامبه رى نه م
 پيشنياره وه، وه ها وه لامى دانه وه، نه نانه ليره دا نه و
 پرسته يى كه له قورئاندا بو قه ومى پيښمبهه موسى (عليه
 الصلاة والسلام) ده يگيرتته وه، نه وه ي به بيره يئانه وه كه
 وتيان: ﴿لَجَعَلْنَا إِيَّاهَا كَمَا لَهُمْ ءَالِهَةٌ﴾ (الأعراف،
 يانى: دلولكرنى دانانى ناوا دره غتيك وه كو شتيكى موباره ك،
 دلولكرنى دانانى ئيلاهيكه، قه رياره سيكه، كه ده كريت به

شهریکی خوا، سهره نجام دواکردنی دامه زانندی (شیرك) تیکه
 که پیغه مبه ران (عليهم السلام) بۆ مملانی و به رهنکار بونه وهی
 نه و شته نیراون.^۱

۲۴- به لگه مینانه وه به فرموده له سهر نه وهی حه رامه که
 مرؤف بلتیت: (ما شاء الله وما شاء فلان):

ماموستا ناصر ده لیت: "له فرموده یه کدا که (أبو دود) -
 به کیکه له نه ئیمه ی فرموده - به سه نه دیکه صحیح
 رپوایه تی ده کات، که یه کیک له صحابه فرموویه تی:
 پیغه مبه ری خوا (عليه السلام) فرمووی: (لا تقولوا ما شاء الله وشاء
 فلان، ولكن قولوا ما شاء الله، ثم شاء فلان)^۲، فرمووی: مه لین
 نه گهر خواو فلان که س بیان ه ویت، بلین نه گهر خوا بیه ویت نه و

^۱ ره شنووسی کتبی وانه کانی خواناسیی، ناصر سو بجان، لا: ۵۴۱.

^۲ سونه نی (أبو دود)، به ژماره: (۴۹۸۰)، (نه لبانی) ش به (صحیح) ی
 داناره.

کاره بکریّت، پاشان فلان که سیش بیهوئیت، واته: جیایان
بکه نه وه له یه کتر.^۱

۲۵- به لگه میانه وه به فرموده له سر نه وه که حرامه
که سیّک ناوینریت (مالک) یان (ملك الملوك) شاهه نشا:

له و لایه نه شه وه کاک ناصر ده لیت: " له به کاربردنی نه لفازا
له لایه ن پیغه مبهری خواوه (عليه السلام) ئیحتیاتی وا باسکروه، له
ناونانی که سه کانیشدا ره چاو بکریّت، ناویکی وا که ده خاته
زهینی ئینسانه وه، که سیّک له که مترین شیوه ی فریاد پره سی
یان فرمان پره وایی به شدار بیت، له به کاربردنی نه و ناوه
ناونانی که سیّک به و جوړه نه لفازه پاریزگاری بکریّت. بو
نمونه له فرموده یه کی صه حیجا پیغه مبهری خوا (عليه السلام)
ده فرموئ: (إن أختی الأسماء عند الله رجل سُمّيَ ملك الأملاك،
لا مالک إلا الله)^۲، واته: په سترین و زه لیلترین ناو، نه وه یه

^۱ په شنووسی کتبی وانه کانی خواناسی، ناصر سوبحانی، لا: ۵۴۲.

^۲ ده قی فرموده که له صه حیجی بوخاری، به م جوړه یه: (أختی
الأسماء يوم القيامة عند الله رجل تسمیَ ملك الأملاك)، صحیح البخاری،

ئىنساننىڭ ئاوبىرىتى (ملك الأملاك)، جگە لە خوا ھېچ مالكو
 خاۋەننىڭ نىيە. يان كەسىڭ ئاوبىرىتى (ملك الملوك)، پادشاى
 پادشايان، يان بە و جۆرە كە (سوفيان كوپى عوبەينە) - يەككىڭ
 بوو لە سەلەفى صالح (خوایان لى پازى بىت) - دە فەرموئى:
 "وہك وشەى (شاھەنشا) كە عەجەمان بەكارى دەھىتىن و ماناى
 (ملك الملوك) ە، چونكە لەم ئاۋەدا بانگەشەى ئەۋە كرلۈە بۆ
 ئەۋ كەسەى كە ئەمە ئاۋىەتى، كە فەرمانپەرۋاى كۆمەلنىڭ
 فەرمانپەرۋاى، شاىە بۆ كۆمەلنىڭ شا، يانى شاھى شاھان،
 ئەۋەيە پىڭمەبەرى خوا (ﷺ) ئەمەى بە پەستىرىن و
 زەلىلتىرىن (ئاۋ) داناۋە. ھەرۋەھا لە فەرمۇدە كەدا دە فەرموئى:

كتاب الأدب، باب أقبض الأسماء إلى الله، ژمارە: ۵۸۵۲. بەللام لە
 ھەجىحى موسلىم بەم جۆرەيە: (إن أخرج إسم عند الله رجل تسمى ملك
 الأملاك)، زاد ابن أبي شيبة في روايته: (لا مالك إلا الله تعالى). صحيح
 مسلم، كتاب الآداب، باب تحريم التسمي بملك الأملاك وبملك الملوك، بە
 ژمارە: ۲۱۴۳.

غەيرى خوا كەسىك (مالك) و دەسەلاتدار نى، حەق نى بە ھىچ
كەس بوترىت (مالك الملك).^۱

۲۶- بەلگەھىناتوۋە بە فەرموودە لەسەر ئوۋە كە حەرامە
مروۋە جوئىن بە زەمانەو پۇژگار (دەھر) بدات:

ھەروەھا كاك ناصر دەلئىت: "لە زەمىنەى ئىحتىياتكردن لە
ئەلفازدا، بۆ ئوۋەى ئىنسان بە كەمترىن شىۋەش توۋشى شىرك
نەيت، فەرموودەيەكى تىرى صەحىح ھەيە كە دەفەرموئىت:
(قال الله تعالى: يؤذيني ابن آدم، يَسُبُّ الدهر، وأنا الدهر، أَقْلُبُ
لَيْلَهُ وَنَهَارَهُ).^۲ پىغەمبەرى خوا (ﷺ) دەفەرموئى: خوا
فەرموۋىەتى: ئىنسان ئەزىەتى مەن دەكات، كاتىك جىئو بە
پۇژگار دەدات. كاتىك بۆ -نەمۇنە- سوۋدىكى لەدەست
دەردەچىت، يان توۋشى زىاننىك دىت، پوۋدلوۋىكى ناخۋشى

^۱ پەشتوۋى كىتەبى ولەكانى خواناسى، ناصر سوبخانى، لا: ۵۴۴.

^۲ ئەم فەرموودەيە لەم سەرچاۋانەدا ھاتوۋە: صەحىحى موسلىم،
بەژمارە: ۲۲۴۶. نىزىك لەمە لە (بوخارى)ش بەژمارە: ۵۸۲۸ ھاتوۋە.
ھەروەھا موسنەدى ئەھمەد، بە ژمارە: ۹۱۲۶، سونەنى كوبراى
بەيھەقىش، بە ژمارە: ۱۱۴۸۷.

بەسەردا دىت، جىنئو بە پۆزگار دەدات، لە ھالىكىدا ئەو ھى ئەو بە كارى پۆزگارى دەزانىت - بۆيە نارازىيەو جىنئوى پى دەدات - ئەو ھى كارى منە، منم لە جىي پۆزگاردا ئەو كارە دەكەم، منم كە شەو پۆز بەسەريەكدا دىنم دەورانى جۆرجۆر دىنم. بەلام جىنئودان بە پۆزگار خۆى ئىعتىراف بەو ھى تىدايە كە جگە لە خوا شتىكى تر ھەك زەمانە، دەستى لە سوودو زياندا ھەيە، لەبەر ئەو ھى ئەم ئىنسانە ئەو جىنئو دەدات. دەى ئەمە جۆرىكە لە شىرك، ئەو ھى پىغەمبەرى خوا (ﷺ) دەفەرموئەت: خوا فەرمووئەت: ئىنسان بەم شىو ھى ئەزىتى من دەدات. ^۱

۲۷- بەلگە ھىتەنەو بە فەرموودە لەسەر ئەو كە ھەماھەنگىيە لە نىوان موسلمانانداو پشتگىرىيە يەكترو پاسپاردەدان بە يەكتەر، نەركىكى ئاينىيە:

^۱ پەشنووسى كىتەبى وائەكانى خواناسىي، ناصر سوبحانى، لا: ۵۴۶.

له مه شدا كاك ناصر به فهرموده ی (المؤمنُ للمؤمنِ
 كالْبُنَيانِ، يَشُدُّ بَعْضُهُ بَعْضًا)^۱، ته فسیری ثایه تی (وتواصوا
 بالحق وتواصوا بالصبر) ده کات و ده لیت: "موسلمانان
 ته ولوکاری یه کترن و وه ک بینایه کن، له بهر نه وه ی خسته کانی،
 یان به رده کانی، پال ده دن به یه که وه و یه کتر مه حکم
 ده کن، له مه جموعه ی نه وانه به پشتگیریان بو یه کتر،
 بینایه ک، ساختمانیک دروست ده ییت، کومه لی ئیماندارانیش بو
 یه کتر به و جوړه ن."^۲

۲۸- به لکه هیئانه وه به فهرموده له سهر شیوازی دروستی
 دوعاگردن:

ماموستا ناصر له و باره یه وه نمونه به دوعاکانی پیغه مبه ری
 خوا (عليه السلام) له جهنگی به دردا دینیته وه ده لیت: "ته ماشا

^۱ تم فهرموده یه له هردوو صحیحی بوخاری و موسلیمدا هاتوه:
 صحیحی بوخاری، له (كتاب المظالم والفصیح، باب نصر المظلوم)، به
 ژماره: (۲۴۴۶). صحیحی موسلیم، له (كتاب البرِّ والصَّلة والأداب، باب
 تراحم المؤمنین وتعاضدهم)، به ژماره: (۲۵۸۵).

^۲ په شنوروسی کتیبی وانه کانی خواناسیی، ناصر سوبحانی، لا: ۶۱۴.

دهكەى خەتیبك له پۆژى جومعهدا به گەرم و گوپی و به كول
 هاوار دهكات كه: خوايه! (ئالاً) پەرچەمى حكومهتى
 ئىسلامى به سەر زهويدا بشەكێنهوه و هەرچى تاغوته له نارى
 ببه و چى بكه و چى بكه و ئەمانه..! (دهى پرسىار لێرهدا
 ئەمەيه): ئايا موسلمانان خۆيان چ زەمینه سازیه كيان كردوه
 بۆ ئەم كارە، تا دوعاى بۆ بکەن؟ دەبێت دوعاى لەناوێردنى
 تاغوت وەك ئەوه بکړیت كه پێغه مبهرى خوا (ﷺ) جەنگى
 (به در)دا کردى. ئەو موسلمانانە به و هەموو ئیمانەوه له گەڵ
 مەلائیکەدا كه هاتوونەتە خوارهوه، خوا دەستور دەدات كه
 بدن له گەردن و سەرپەنجەى نوژمانان، يانی سوپای
 موئىنینى راستى له سابىقىنى ئەووەلین، له گەڵ سوپای
 مەلائیکەدا، به يەكەوه خەریکن شمشیر دەوهشینن و دەدن له
 نوژمن، له و کاتەدا پێغه مبهرى خوا دەفەرموێ: خوايه بگەرە
 فریای موسلمانان، ئەگەر بێت و ئەم سوپایە ئەمڕۆ بشکێت و

نه توانیت نهَم کافرانه تیځبشکینیت، نیتړ له سهر زه ویدا
 عیبادت بۆ تۆ ناکړیت.^۱ له کاتیکدا که ته وای نه سبابو
 موقه ددیما ت چنراوه بۆ کاره که و ده ست به کار بوون، له
 کاته دایه که هاوار ده کات و دوعا ده کات، چونکه له کاته دایه
 که دوعا قبوله..^۲

۲۹- مه روه ما به لکه هیتانه وه به فرموده ده کی پتغه مبهری
 خوا له سهر نه و پینج شته ی ناو نراون (مفاتح الغیب):

کاک ناصر سوبحانی ده لیت: "فرموده ده ک پړوایه ت کراوه،
 به م عیاره ته ده ست پیده کات، (مفاتح الغیب خمس..)^۳:

^۱ نه مه ده قی عه ربیی نه و دوعایه ی پتغه مبهری خوا به، پړوی کرده
 قبیل و فرمودی: (اللهم! أنجز لي ما وعدتني. اللهم! أت ما وعدتني.
 اللهم! إن تهلك هذه العصابة من أهل الإسلام، لا تعبد في الأرض).
 صحیحی موسلیم، به ژماره: ۱۷۶۳. صحیحی ترمذی، به ژماره:
 ۳۰۸۱.

^۲ په شنووسی کتیی وانه کانی خواناسیی، ناصر سوبحانی، لا: ۴۰۵.
^۳ ده قی فرموده که به م جوړه به: (مفاتح الغیب خمس لا یعلمها إلا
 الله: لا یعلم ما فی غد إلا الله، ولا یعلم ما تغیض الأرحام إلا الله، ولا یعلم

کلیله کانی غه یب (پینچ) شتن، جا یه که یه که پینچ شته که
 باسده کات که له کۆتایی سوره تی (لقمان) دا باسکراون، که
 وتمان (سیانیان) به شیوه ی سۆ عیلمی غه یب له ئایه ته که دا
 بۆ خوا مه تره ح کراون.^۱

متی یاتی المطر أحد إلا الله، ولا تدري نفس بأي أرض تموت، ولا يعلم
 متى تقوم الساعة إلا الله. بوخاری به ژماره ۶۹۴۴.
^۱ په شنووسی کتیبی وانه کانی خواناسیی، ناصر سوبحانی، لا: ۲۴۴.

دوا قسه و تګايه کی زانستیانه و برایانه

نم ۲۹ نمونه یی دوا یی - وهك له سهره تاوه وتمان - ته نها
له خویندنه وه یه کی خیراوه بۆ کتیبی (وانه کانی خواناسیی)
ماموستا ناصر دهرمه یان، هیوادارم له داهاتوویه کی نزدیکدا
ئو کتیبه (۸۰۰) لاپه ریه - که به دریژی ئو خالو
ته وهرانه ی تیدا شیکراونه ته وه - چاپ ببیت و دیدی خوینه رانی
تاهه زوقی زانست پوون بکاته وه.

بیاره له زوقیه ی وانه دهنگیه کان و بهرهمه نووسراوه کانی
تری ماموستا ناصر دا، سه دان نمونه ی تر هه ن، که تیایاندا
فهرمووده ده کاته سهرچاوه و به لگه یان پی دینیته وه، به
تایبه تی بهرهمه کانی: (به ندایه تی، سیستمی سیاسی نیسلام،
سیستمی نابووری، وانه کانی بانگه واز، هه جو عومره،
وانه کانی عه قیده، ته فسیری سوره تی نوور، شهرحی کتیبی
(شنور الذهب)، حوکم و حیکمه ته کانی پۆژوو، خه لقی
نادهم) و.. هتد، به لام نم مشقه نمونه ی خهرمانی زانستی
ماموستایه و خوینه ران خو یان ده توان له و سهرچاوه

ناوبرلوانه دا که له لایه ن (دهزگای بهرهم) وه چاپ کړاون،
نمونه ی زیاتر ببینن.

وا بزلم هم نه اندازه به له نمونه و به لکه که له م نامیلکه یه دا
باس کران، به س بن بؤ شو دلسوزانه ی که حه زیان ده کړدو
حه ز ده کن له ه لویست و تیروانینی ماموستا ناصر سوبحانی
ده رباره ی سوننه ت و حوججیه تی سوننه تی پیغمبر ﷺ و
په دکرښه وه ی بیرۆکه ی (نیکتیفا به قورئان)، ناگادار ببښه وه.

بؤ نه وانه ش له پړوی نه زانینه وه، یان به ناگایانه، له گه ل
باسی بیرۆکه ی (نیکتیفا به قورئان) دا ناوی ماموستا ناصر
نه به ن، پاش هم نمونه و نه و پر به لگانه ی له م نامیلکه یه دا
باسکران، ده بی چی تر شو هه له یه دووباره نه که ښه وه و بؤ
پشتر استکرښه وه ی بؤچوون و حه زو خوزگه کانی خو یان،
نازانستیانه قسه ی پچړنراو نمونه ی بؤچوونی قرتینراوی
ماموستا ناصر نه هیننه وه، له کاتیکدا بزائن یان نه زانن، شو
زانا هه لکه و توه ی کوردستان به سده ان کاترمیر وانه و تارو به
سده ان لاپه ر به بابه تی نووسراوی هه ن و له ده یان شویندا باس

له حوجبیه تی سوننهت دهکاتو به خودی قورنانی پیروز
سه لمانوویه تی که (سوننهت) و (حیکمهت) به یهک واتان و
دهبنه سه رچاوه ی دووه می ته شریع.

۰

پښتانه زانستى ماموستا ناصر

"ماموستا ناصر زانايه كى كلاسيكى نه بوو، به واناو دهسته واژه
ئيسلاميه كه لموقه ليد (نه بوو، بگره به پښتانه پښتانه و مهرجه كاني
زانستى اصول)، كه سيكى موجهه يد بوو، نه ك به تنه
موجهه يدى ناو مهره هيك، به لكو موجهه يدى دهرموى
مهره به كان بوو. واته له سر بوچوونه فيقه يه كاني هه موو
مهره به كان، ئيزافه و قسه و بوچوونى نوښت هه بوو. هه روه
له سر بنه ماو رپسا گشتيه كاني زانسته بنه رپتبه كاني (اصول
الفقه و علوم القرآن و علوم الحديث)، پښتانه و سرنچ و رپسا
نوښت هه بوو.

به و پښتانه ماموستا ناصر، به زانايه كى ريفورمخوازو يه كيك له
پښتانه كاني رهوتى (اقتصادى فكرى ئيسلاميه) ده ژميردرت،
سهرمراى رپزى زورى له كلتور و اتراشاي ئيسلاميه، به نام دژى
چه به ستووى و دمارگيرى مهره يه بوو. له كمل
پيداچوونه و بنه ما فيقه يه كان و دارشته و هه نديك له رپسا
شهرعيه كان بوو. دژى داخستنى دمرگاي ئيجتهد بوو. له كمل
نه و هه به ريزم ده پروانپه زانايانى پښتانه و هه و زه حمه تيانى
ده نرځاند، به نام سهرنچ و رځنه و زيادو كه مكر دنپش له سر زور
شنيان هه بوو.."

(به شپك له ناو مروكى نه م كتيبه)

چند نایه تیک که پیگه و نه رکی پیغه مبه ری خوا ﷺ دیاری
 ده که نو ماموستا ناصر سوبحانی له باسه کانیدا کربوونیته
 به لکه له سهر حوجبییه تی سوونه ت، وه ک سهرچاوه ی نووهم:
 ﴿وَأَنْزَلْنَا إِلَيْكَ الذِّكْرَ لِتُبَيِّنَ لِلنَّاسِ مَا نُزِّلَ إِلَيْهِمْ وَلَعَلَّهُمْ
 يَتَفَكَّرُونَ﴾ النحل/۴۴

﴿وَمَا أَنْزَلْنَا عَلَيْكَ الْكِتَابَ إِلَّا لِتُبَيِّنَ لَهُمُ الَّذِي اخْتَلَفُوا
 فِيهِ وَهُدًى وَرَحْمَةً لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ﴾ النحل/۶۴
 ﴿وَمَا كَانَ لِمُؤْمِنٍ وَلَا مُمْمِنَةٍ إِذَا قَضَى اللَّهُ وَرَسُولُهُ أَمْرًا أَنْ يَكُونَ
 لَهُمُ الْخِيَرَةُ مِنْ أَمْرِهِمْ وَمَنْ يَعْصِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ فَقَدْ ضَلَّ ضَلَالًا
 مُبِينًا﴾ الأحزاب/۳۶

﴿رَبَّنَا آمَنَّا بِمَا أَنْزَلْتَ وَاتَّبَعْنَا الرَّسُولَ فَاكْتُبْنَا مَعَ
 الشَّاهِدِينَ﴾ آل عمران/۵۳

﴿فَكَيْفَ إِذَا جِئْنَا مِنْ كُلِّ أُمَّةٍ بِشَهِيدٍ وَجِئْنَا بِكَ عَلَى هَؤُلَاءِ
 شَهِيدًا ۝ يَوْمَ يَدْعُ الَّذِينَ كَفَرُوا وَعَصَوُا الرَّسُولَ لَوْ
 تُسَوَّى بِهِمُ الْأَرْضُ وَلَا يَكْتُمُونَ اللَّهَ حَدِيثًا﴾ النساء/۴۱

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا أَطِيعُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ وَأُولِيَ الْأَمْرِ مِنْكُمْ فَإِنْ تَنَزَعْتُمْ فِي شَيْءٍ فَرُدُّوهُ إِلَى اللَّهِ وَالرَّسُولِ إِنْ كُنْتُمْ تُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ
الْآخِرِ ذَلِكَ خَيْرٌ وَأَحْسَنُ تَأْوِيلًا﴾ النساء/ ٥٩.

﴿مَنْ يُطِيعِ الرَّسُولَ فَقَدْ أَطَاعَ اللَّهَ وَمَنْ تَوَلَّى فَمَا أَرْسَلْنَاكَ
عَلَيْهِمْ حَفِظًا﴾ النساء/ ٨٠.

﴿وَمَنْ يُشَاقِقِ الرَّسُولَ مِنْ بَعْدِ مَا بَيَّنَّ لَهُ الْهُدَى وَيَتَّبِعْ
غَيْرَ سَبِيلِ الْمُؤْمِنِينَ نُوَلِّهِ مَا تَوَلَّى وَنُصْلِهِ جَهَنَّمَ وَسَاءَتْ
مَصِيرًا﴾ النساء/ ١١٥.

له وته کانی مامۆستا ناصر ده رباره ی فهرمووده و به گشتی (سوننه ت):

+ کتاب و سوننه ت دوو بنه مان بۆ (فیقهه)، له مه پوونه و کهس گومانی تیدا نیه، مه کهر که سینک له بیر کردنه وه و عه قیدهیدا تووشی موصیبه تیکێ گه وره بووبیت.

+ فهرماتیک که له ناو (کیتاب) دا نه بێت، به لām وهک (سوننه ت) له پێغه مبهری خوا (علیه السلام) وه ده ریکه ویت، چ کرده یی، چ گوفتاریی، په پره و کردنی واجبه.

+ له رووی مه فهومه وه (حه دیث) خوا بیه و ههروهک قورئان په پره و کردنی واجبه.

+ هیدایه تی به شهر پتووستی به کیتابی خوا - قورئان - و (سوننه ت) ه. (سوننه ت) عباره ته له چۆنییه تی جێبه جێکردنی عه مه لی و به رجه سه کردنی (کیتاب) له لایه نه کانی ژياندا.

+ سوننه ت یانی: په وش و پێشویانی پێغه مبهری خوا که جیاواز نیه له قورئان و ئه ویش پیاده کردنی قورئانه. وهک نه خشه یهک بۆ بینایهک که له سه ر کاغه ز داده پێژریت، دواتر نه ندازایرێک دیت به پتی ئه و نه خشه یه، بیناکه دروست ده کات.

+ فهرمووده یهک (بوخاری) و (موسلیم) به یه که وه ریوایه تی بکه ن، زۆر موخته به ره و له فهرموده سه حیه کانه.

(له م کتێبه دا سه رچاوه کانی ئه م بۆچوونانه ی مامۆستا ناصر دیاری کراون).

بۆ چاپ و بلاو کردنه وه

نرخ: ۳۰۰۰